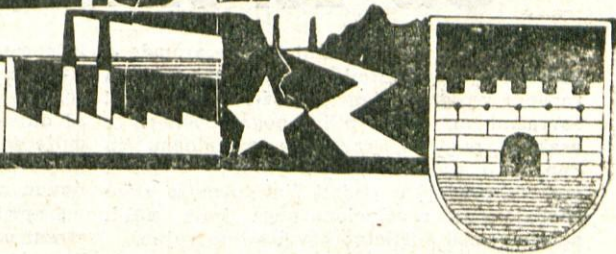

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO VI.

Tržič, 1. januarja 1957

St. 1

NEKAJ MISLI ob Novem letu

Leto 1956 je pri kraju. Z zadovoljstvom in s ponosom se lahko ozremo nazaj. Naše delo in naša stremjenja so bili skladni in realistični in zato tudi niso izostali uspehi. Vemo tudi, kaj nam je storiti, da bo naša nadaljnja pot, ki smo si jo začrtali že od vsega začetka pravilna in prema. Seveda je treba marsikaj žrtvovati, a tudi žrtve so vedno redkejše in vedno neznatnejše. Marsikdo se sicer pritožuje za prenekatero stvar, toda tak človek nima jasnega pregleda o uspehih vztrajnega konstruktivnega dela, ki ni le slučajno ali neki način eksperimentiranja, temveč stvarno in razvojno nujno. Način graditve socializma pri nas je pogojen s specifičnostjo našega razvoja in borbe. Nikjer niso ne velika teoretična Marx in Engels ne veliki praktik Lenin zapisali ali rekli, da je treba graditi socializem v vseh deželah enako in da pridemo do socializma le po normirani poti in z dogmatičnimi načeli. Nam so zunaj očitali revizionizem, pri tem pa niso pomislili na Leninovo učenje, da je razvoj socializma funkcija kraja, časa in zrelosti naroda.

Naš položaj v svetu je utrjen. Jugoslavija je postala ugledna država. Postala je simbol in vzor vsem narodom, ki si utirajo pot iz suženjstva kakršnekoli oblike. Jugoslovanski narodi živimo v miru. Naša notranja ureditev in naša zunanja politika nam jamčita za pravilen in svoboden razvoj gospodarstva v najširšem obsegu, za izboljšanje življenjskega standarda in predvsem za mir v državi sami in na naših mejah.

Če si ogledamo razmere na Madžarskem in če prav razumemo, kaj se je tam zgodilo, bomo znali pravilno oceniti stanje v naši državi in bomo laže doumeli našo notranjo in zunanjo politiko. Madžarsko ljudstvo ni moglo biti zadovoljno z vsiljenim režimom, ki je odstopal od načel socializma. Hotelo je imeti pravo demokratično in neodvisnost. Zrevolucionirane množice so z orožjem v roki obračunale z zastopniki tega režima in z njihovimi pristaši. Nova vlada Imra Nagya ni mogla zadostiti vsem zahtevam ljudstva in tudi ni imela nikake opore. Revolucija je zašla v preozke meje. Po intervenciji sovjetskih čet je prišel na vlado Janos Kadar, ki je sestavil nov program, v katerem je skušal zajeti težnje madžarskega ljudstva. Miru na Madžarskem še ni. Še vedno obstoji gibanje. Vršijo se teroristične akcije neznanih banje, ki ga Kadar imenuje kontrarevolucio- skupin ljudi, organizirajo se demonstracije in stavke. Prehrana je neredna in zaloge živil skoraj izčrpane. Kadar obljublja narodu pozitiven program, kakor hitro bo onemogočil protirevolucijo. Mnogo krvavih dejanj je bilo izvršenih na Madžarskem. Ljudje so brez domov in hrane. Njihova bodočnost je nejasna.

Pri nas ljudje z vednim nasmehom pričakujejo novo leto. Vedo, da je njihova bodočnost z vsakim letom lahko le svetlejša in pogoji za življenje vedno le boljši.

V zvezni Ljudski skupščini, v pristojnih odborih Zveznega sveta in Zbora proizvajalcev se pripravlja gospodarski načrt za novo leto. Velika skrb je posvečena izboljšanju življenjskega standarda. Kmetijstvo bo dobilo velike investicije za razvoj. Planirane so tudi večje investicije za družbeni standard in za gradnjo stanovanj. Ostale so nam velike zaloge živil in blaga. Zagotovljen je tudi povečan uvoz raznih potrebščin

in hrane in predviden manjši izvoz nekaterih kmetijskih pridelkov.

Ni nam treba s skrbjo misliti na jutrišnji dan. Svoje moči lahko izkoristimo v delu in spet si jih lahko pridobimo pri počitku. Nad nami ni neke zunanje sile, ki bi nam diktirala, med nami ni nesloge, ki bi uničevala, kar smo sami zgradili. Mi smo svobodni in samostojni. Zmožni smo sami živeti, sami si izboljševati življenje in zato imamo tudi pravico v miru uživati sadove našega dela. V novo leto bomo stopili smelo in z jasnimi mislimi in s pogumnimi srci bomo reševali nove naloge.

Beseda predsednika občinskega ljudskega odbora tržiškimi občanom za Novo leto

DRAGI OBČANI!

Ob Novem letu nam misli hite nazaj v staro in v prihodnost z mnogoterimi željami in upi. V knjigi časa bomo kakor vsako leto spet obrnili stran — devetnajstošestdeseto, leto, v katerem smo opravljali naloge za naš napredek in razvoj, leto, v katerem smo najbolj občutili našo željo po miru in svobodi, ki jo imamo in za katero se danes šele borijo napredni ljudje v svetu. Posamezni narodi si morajo ta cilj iskati tudi po krvavi poti, kar dokazujejo v preteklem letu posebno dogodki na Madžarskem in Egiptu. Sredi teh velikih dogodkov, ki so vznemirjali ves svet in bili žarišče za tretjo svetovno vojno, so nastopili tudi jugoslovanski narodi s svojo miroljubno politiko in doprinesli velik delež, da se je mir na svetu ohranil.

Kakor vsako leto, ko pregledujemo plodove minulega dela, tako tudi danes lahko spet s ponosom rečemo, da smo dosegli ponovne delovne zmage, da smo zgradili v naši občini prenekatero stanovanjske, komunale in druge objekte, da ustvarjamo in prepričljivo korakamo po poti socializma.

Visoka delovna zavest naših občanov in vseh državljanov je tudi vnaprej jamstvo, da bomo sposobni izpolnjevati naloge in dolžnosti, ki so in bodo pred nami.

Kadar govorimo o uspehih, pa ne smemo molčati o napakah in pomanjkljivostih, ki jih je treba odpravljati. Govoriti moramo o

njih ne le zato, da bi se spremenili tisti, ki jih delajo, temveč tudi da posvarimo tudi druge, da jih ne bodo delali, ker le-te ne škodujejo samo posameznikom, ampak vsej naši skupnosti.

Ko sprejemamo smernice za nadaljnji razvoj in utiramo pot večji in boljši proizvodnji v industriji, obrtništvu, kmetijstvu in drugih panogah, se moramo zavedati, da naše delo še ni končano. Naši gospodarski načrti in naša ekonomska perspektiva pa jamčijo, da si bomo iz leta v leto izboljševali življenjsko raven. Zvišanje plač vsem delovnim ljudem, omejevanje investicijske dejavnosti so važni ukrepi za zvišanje življenjskega standarda.

Pestri gradbeni program tržiške občine za leto 1957 nam bo dal novih moči, da se ga temeljito lotimo. Preusmeritev gradbene politike v občini gre za tem, da bomo pričeli graditi objekte splošnega značaja in povečali komunalno dejavnost, delavcem in uslužbencem pa priskrbeli možnosti in sredstva, da bodo v sklopu zadrug gradili stanovanja, ki bodo vsekakor cenejša. Veliko je še ostalih načrtov, katerih uresničenje bo vplivalo na dvig življenjske ravni.

V tem znamenju in ob tej priložnosti želim v imenu občinskega ljudskega odbora in v lastnem imenu delovnemu ljudstvu Tržiča, da bi novo leto rodilo nove sadove in uspehe kakor vsako leto doslej in da bi bilo res srečno in veselo.

Lovro Cerar

Tržič v počastitev Dneva republike

V okviru proslav je bila pač v ospredju svečana akademija na večer pred vseljuskim praznikom Dneva republike 28. XI. ob 20. uri v Cankarjevem domu. Program je bil zelo pester, lahko rečemo kar množičen, saj so nastopili številni ansambli DPD Svobode in Glasbene šole.

Slavnostni nagovor o pomenu praznika je imel tov. Lovro Cerar, predsednik občinskega ljudskega odbora. Pred tem slavnostnim govorom in po njem pa so se vrstile pevske in instrumentalne točke. Pionirski zbor osnovne šole je ob spremljavi orkestra glasbene šole, pomnoženega s člani orkestra »Svobode« odpel Kozinovo mladinsko pesem. Moški zbor »Svobode« je odpel dve partizanski pesmi, mešani zbor pa dve zelo učinkoviti partizanski pesmi, Kuharjevo Jutri gremo v napad in Hercigonjevo Nova Jugoslavija. Združena orkestra sta odigrala tudi E. Adamičevo Svečano, za uvod v proslavo

pa himno. Za zaključek proslave pa je mešani zbor »Svobode« ob spremljavi 38 članskega orkestra zelo učinkovito odpel partizansko koračnico Bojana Adamiča »Če zapojemo veselo« v priredbi Otona Zazvonila, katero so morali izvajalci ponoviti. Vse glasbeno in pevsko vodstvo je bilo v rokah tov. Otona Zazvonila, ki je največ pripomogel k uspešni izvedbi akademije v splošno zadovoljstvo poslušalcev, ki so se udeležili akademije v lepem številu.

Na praznik Dneva republike je bila slavnostna seja občinskega ljudskega odbora, katero je vodil predsednik obč. ljudskega odbora tov. Cerar. Seje so se poleg odbornikov udeležili številni zastopniki oblasti, ustanov in množičnih organizacij.

V počastitev praznika so se vrstile ves teden še druge prireditve. Tudi vse te prireditve so bile dobro obiskane in pohvalno izvedene.

*Srečno in uspešno
polno novo leto 1957*

ZELITA SVOJIM NARČNIKOM
ER LCEM IN SODELAVCEM
UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»Tržiškega vestnika«

Ob 15. obletnici JLA

Govoriti ob petnajstletnici naše armade o začetku njenega formiranja, o njeni rasti in razvoju v neprekinjeni oboroženi borbi proti sovražnikom, ki so bili mnogo močnejši v vsakem pogledu, razen v moralnem, in končno o njenem izpopolnjevanju v miru, pomeni predvsem podati čim točnejšo sliko oboroženega revolucionarnega boja naših narodov med štiriletno osvobodilno vojno.

To je najbolj krvavi in hkrati tudi najslavnejši del zgodovine narodov Jugoslavije: v ognju in pepelu, v krvi in solzah se je porajala nova Jugoslavija. V tem nezasižanem, groznem boju na življenje in smrt se je rodila tudi nova armada naših narodov, armada, kateri naši narodj niso mogli dati ničesar drugega razen svoje goloroke mladine in brezmejne ljubezni. Da, ta armada se je rodila v razmerah, kakršnih je malo v zgodovini vojn. Samo tisti ljudje zunaj naše države, ki so razumeli okolnosti našega osvobodilnega boja, so dali ustrezno priznanje naši armadi in narodom Jugoslavije za njihov prispevek k splošnim naporom vseh narodov, ki so se bojevali proti fašističnim osvajalcem. Vendar so ta priznanja po izidu zloglasne resolucije Informbiroja ne samo umaknili, ampak tudi nesramno poteptali. Težko je bilo takrat nam in vsem našim narodom spričo ogromnega prispevka, ki smo ga dali. Toda vedeli smo, da se to omalovaževanje naših zaslug ni rodilo v tamkajšnjih narodih, ampak v nadutih birokratskih glavah, ki so jim bile naša svobodoljubnost, samostojnost in naš drzni korak v bodočnost trn v peti. Vedeli smo, da nam morajo to ponovno priznati, čeprav nam ni šlo za to, da nam ovijejo lovorjeve vence okrog glav, ampak dajo priznanje za tisto, kar smo storili. To pa ni malo. To, kar so storili jugoslovanski narodi med to vojno, bo neizbrisno zapisano s številkami krvavih žrtev in te številke ne bodo nikdar obledele, ampak bodo ostale zapisane ne samo v srcih sedanjih in bodočih rodov naših narodov, temveč tudi v srcih vseh resnicoljubnih ljudi zunaj naše države.

Ze v začetku marca 1941 je bila zasedena vsa evropska celina razen Jugoslavije in Grčije, ki je bila v vojni z Italijo. Kot zadnji Hitlerjev satelit se je pridružila trojni pogodbi 1. marca 1941 tudi Bolgarija. Tako so se tudi sosedji Jugoslavije: Madžarska, Romunija in Bolgarija pridružili trojnemu paktu in postali vojaško in gospodarsko oporišče za nadaljnja osvajanja Hitlerja in Mussolinija. Marca 1941 so nemške enote prodirle na jugoslovansko-bolgarsko mejo in s te strani spravile v klešče in strateško ogrozile Jugoslavijo.

Sile osi so štele za svojo nujno nalogo, da zlepa ali zgrda okupirajo Grčijo in Jugoslavijo; po nemškem načrtu »Barbarossa« iz decembra 1940 je bilo namreč treba 15. maja 1941 napasti Sovjetsko zvezo, zaradi česar je imel postati Balkan strateško oporišče za zavarovanje zasledja. Hitler je nameraval doseči to na naslednji način: prvič, meseca marca koncentrirati močnejše sile v Bolgariji in po načrtu napasti Grčijo v sodelovanju z italijanskimi divizijami iz Albanije, razbiti in uničiti grško vojsko in angleške enote v Grčiji, drugič v mesecu marcu po diplomatski poti s pomočjo fašistične jugoslovanske vlade Cvetković-Maček vključiti Jugoslavijo v trojni pakt, kar se mu je posrečilo 25. marca, ko je bil podpisan sporazum.

Pri podpisovanju tega sporazuma sta mogla Hitler in vrhovna komanda ugotoviti, da so priprave za napad na Sovjetsko zvezo po načrtu Barbarossa v redu. Toda ako so oni tako odločili, pa niso tako odločili in mislili tudi narodi naše države, ker so dan po podpisu tega sporazuma strmoglavili izdajalsko vlado in stopili s tem na stran protifašističnih sil, pri čemer je imela odločilno in vodilno vlogo KPJ. To je temeljito prekrizalo Hitlerjeve načrte na Balkanu, posebno pa v Jugoslaviji, kar je imelo močan odmev v inozemstvu.

Hitlerjev napad na Jugoslavijo je imel daljnosežne posledice. Nemško vrhovno poveljstvo je moralo z naglico izpremeniti do-

ločene vojne načrte o gibanju in koncentraciji sil, odgoditi izvajanje načrta »Barbarossa«, t. j. napada na Sovjetsko zvezo za 38 dni — od 15. maja na 22. junij 1941. Nadalje je bilo potrebno popolnoma predelati načrt za napad na Grčijo in ga vskladiti z novim napadom na Jugoslavijo.

6. aprila 1941 so te veljanske sile od vseh strani napadle Jugoslavijo. V 12 dneh je bila Jugoslavija pregažena in zasedena. Vojsko s celotnim vojnim materialom pa je izdajalsko vodstvo izročilo sovražnikom.

Ze pred napadom na Jugoslavijo je bil CK KPJ zaskrbljen zaradi sposobnosti bivše jugoslovanske vojske za obrambo države, ako bi prišlo do morebitnega napada na Jugoslavijo. Ta zaskrbljenost je temeljila na naslednjih dejstvih: prvič, vrhovno vodstvo vojske je bilo večinoma korumpirano in nesposobno; drugič, narodno zatiranje je močno vplivalo na vojsko samo in jo s tem oslabilo v moralnem in borbenem pogledu; tretjič, peta kolona je imela zelo močne postojanke tudi v vojski sami; četrtič, vojska je bila zaradi malverzacij bivših vladajočih krogov, ki so kradli ljudski denar, določen za oboroževanje svoje armade, brez moči in podpore svojega naroda.

Da bi vsaj del vojske rešili za nadaljnji odpor napadalcem, je bila pri Centralnem komiteju ustanovljena tudi vojaška komisija. Delo te komisije je bilo zelo težavno, ker so bili oficirji jugoslovanske vojske desetletja vzgajani v duhu slepe vdanosti kralju in monarhiji in so bili zato večinoma sovražno razpoloženi nasproti KP, rodoljubje tedanjih oficirjev pa se tudi ni manifestiralo v vdanosti ljudstvu, ampak monarhiji.

Iz te tragedije naših narodov in iz preteklih borb proti neljudskim režimom je CK KPJ dobil dragocen pouk in je odredil jasno in trdno linijo neizprosne borbe proti okupatorjem, proti vsem, ki so okupatorjem pomagali, in tistim, ki so državo pripeljali do katastrofe. Ta linija naše Partije je kazala tudi perspektivo za bodočnost. CK je pri izdelovanju načrta za osvobodilni boj podrobno analiziral vzroke, ki so pripeljali do propada stare Jugoslavije. Ze v naprej je bilo potrebno določiti, kakšna bo v svojem bistvu nova Jugoslavija in seveda nova armada, kako bo treba rešiti narodno vprašanje, kako se bo rešilo socialno vprašanje in kakšna bi približno morala biti oblast, da bi lahko vse te probleme pravilno rešila in zavarovala pridobitve ljudske revolucije, kar vse je bilo upoštevano ne samo pri oblikovanju nove ljudske armade, ampak je bilo predvsem vneseno v njeno vsebino. Zato je JLA predstavljala ne le oborožen odpor proti okupatorju, ampak pravicu šolo, kovačnico novih ljudi, ki so z ljubeznijo do domovine, svobode in do Tita delali čuda, ki se jim je čudil ves svet. Bratstvo in edinstvo je postalo dejstvo, saj se je kovalo v ognju in kalilo v krvi. Nič ni moglo odvrniti take armade od še tako napornih pre-

Slovesno smo proslavili Dan JLA

Ze od 16. decembra dalje je Tržič slavil 15. obletnico JLA. Tekmoval je center predvojaške vzgoje v patrolnem teku, vršilo se je strelsko tekmovalje z zračno puško, odigrana je bila nogometna tekma med garnizijo v Križah in nogometnim klubom iz Tržiča. Peterboj z vojaško puško je zaključil tekmovalje. Na večer pred dnevom JLA je bila slavnostna akademija v Cankarjevem domu, naslednji dan pa je bil na sedežu kriške garnizije sprejem pionirjev in zastopnikov množičnih ter političnih organizacij, združen z ogledom sodobnega orožja. V okviru proslave je bil tudi obisk naših graničarjev po vseh karavlah na območju občine, vse prireditve pa je zaključil »napad na Tržič«, pri katerem je sodelovalo okoli 800 članov predvojaške vzgoje, društev in garnizije. Vmes pa so bile še filmske predstave in predavanja v Tržiču in po okoliških vaseh in predavanja po delovnih kolektivih. Tako je Tržič dostojno proslavil 15. obletnico obstoja naše ljudske armade.

izkušanj, ljudska armada je bila tu in z njo so morali računati vsi, radi ali neradi. Te vsebine svojega dela pa JLA ni samo ohranila po vojni, ampak tudi razvila. Bratstvo in edinstvo, skovano v borbi je sedaj našlo svoje mesto ne samo v armadi, ampak na vseh političnih, kulturnih in gospodarskih tistiščih.

JLA po pravici uživa ugled in zaupanje vseh jugoslovanskih narodov, saj je pripravljena vsak trenutek braniti pridobitve NOB. Ravno tako JLA ne uživa ugleda samo znotraj meja naše domovine, ampak tudi zunaj njih. Vsekakor uživa največ simpatij in spoštovanja pri majhnih narodih, zlasti tistih, ki še ječijo v kolonialnih sponah, in pa tistih, ki so se pravkar osvobodili. Lep primer zaupanja, občudovanja ter simpatij do JLA se kaže ob bivanju našega odreda v Egiptu, kjer pod zastavo OZN opravlja svoje poslanstvo in v katerega Egipčani res gledajo z zaupanjem. Imeni Tito-Naser jim pomenita več kot vsa lažniva propaganda, s katero so jih in jih še obsipavajo, kajti ti dve imeni jim pomenita trdno prijateljstvo ter opravičujeta smel pogled v bodočnost.

Kot neomajni borec za neodvisnost, enakopravnost in za mir na svetu pridobiva naš predsednik Tito ogromen moralni ugled. Njegova osebnost ni več legendarna in znana široko po svetu samo po spretnosti in vodenju revolucionarne vojne. Njega so spoznali kot neupogljivega borca za mir, kot nosilca ideje o aktivni koeksistenci, politike, katere cilj je enakopravno sodelovanje med vsemi državami in narodi, in ga z navdušenjem sprejeli milijoni ljudi na več kontinentih.

Zato je popolnoma pravilno, da se ob petnajstletnici JLA ne spomnimo samo JLA, ampak vseh naših uspehov in naporov, ki so imeli mnogokrat mogočno oporo prav v Jugoslovanski ljudski armadi.

Rudi Hrovatič

Občni zbor Združenja rezervnih oficirjev

Občni zbor rezervnih oficirjev je bil dne 11. novembra 1956. Občnega zbora se je udeležilo 93 odstotkov vseh članov kakor tudi predstavniki okrajnega odbora UROJ ter zastopniki vseh družbeno-političnih organizacij, ki so pozdravili občni zbor ter želeli organizaciji še v bodoče mnogo uspehov. Po poročilu predsednika tov. Bojana Plahuta, ki je bilo jedrnato ter prikazalo vse dobre in slabe lastnosti dosedanjega odbora, se je razvila zelo široka diskusija, ki je prinesla mnogo predlogov za bodoče delo in odkrila prav tako pomanjkljivosti dosedanjega dela.

Odbor je v preteklem letu zelo uspešno izvršil dano nalogo ter izpolnil plan predavanja. Poleg tega je tudi organiziral ekskurzijo v Brežice na aerodrom, kjer so se člani društva seznanili z novimi tipi avionov sedanjih moderne armade JLA. Predavanja so bila spremljana s filmi vojaškega značaja, ki so jih dopolnjevala.

Iz poročila predsednika je bilo razvidno, da še niso zajeti vsi rezervni oficirji v to

organizacijo, ki je zelo pomembna za obrambo naše domovine, po drugi strani so pa tudi taki člani, ki ne obiskujejo predavanja. Vzrok temu je nezainteresiranost posameznikov.

Po izvolitvi novega odbora, ki je v glavnem ostal nespremenjen, je le-ta takoj nadaljeval delo po sklepih občnega zbora in si kot prvo nalogo zadal, da organizira v Tržiču predavanja o dogodkih v svetu in o vlogi Jugoslavije v njih. Predaval je ljudski poslanec tov. Boris Zihel. Dvorana je bila nabito polna, tako kot že dolgo ne. Društvo rezervnih oficirjev je poleg svojih članov, rezervnih oficirjev in podoficirjev, povabilo na predavanje vse občane Tržiča.

H koncu moramo omeniti še to, da smo danes v okraju eden izmed najbolj aktivnih odborov združenja rezervnih oficirjev v kranjskem okraju. To je potrdil tudi občni zbor okrajnega odbora združenja, ko nam je podelil zračno puško kot najboljši organizaciji v okraju.

Gvido Dornik

Občinski ljudski odbor je zasedal 30-letnica mesta Tržič

Seja obč. ljudskega odbora 14. decembra je bila ena najdaljših v preteklem letu, toda program je bil tako obširen in zanimiv, da se nihče ni dolgočasil. Predsednik občine je podal poročilo o gospodarskem položaju občine in gospodarskih organizacij, šolski upravitelj tov. Kavar pa je poročal o stanju šolstva. (Izveleček iz obeh referatov priobčujemo na drugem mestu.)

Zanimiva je bila tudi razprava o osnutku odloka, ki ga bo izdal OLO, kje bodo smeli Tržičani zidati hiše v bodočih 2 do 3 letih. Tak odlok predpisuje republiški zakon. V Tržički občini primanjkuje stavbišč, vse je v bregovih, in posebna razprava, katere so se udeležili zastopniki številnih institucij in odborov LRS, je odločila, da morajo tržički občani zidati delavske hiše v strnjenih naseledih in ne več raztreseno kot doslej, ker je tak način zidave za občino predrag, saj se prej ali slej oglasi lastnik hiše, ki zahteva vodovod, elektriko, cesto, kanalizacijo itd. Tudi zahteva značaj tržičkega področja, da se gradje večstanovanjske hiše. Najbolj prikladne bi bile takozvane vrstne hiše: po več hiš skupaj, ki pa so z vmesnimi zidovi med seboj ločene. Komisija je izjavila, da je za Tržič neizogibno širjenje proti jugu na križko in bistriško polje. Komisija ni dovolila, da se zidajo hiše raztreseno po vasi Breg in Loka, ker hoče, da ostane vas kmetovalcu. Delavska hiša tja ne spada! Po tem principu se je moral ravnati občinski ljudski odbor, se je sprejel sklep o takozvanih parcialnih odlokih.

Občinski ljudski odbor je na tej seji imenoval za gradbenega inšpektorja tov. Jakoba Dobrina, razpravljal je o imenovanju novega predsednika sveta za prosveto in kulturo in o imenovanju novega direktorja Mehanične delavnice ter Avtoservisa, sprejel je odlok o potrditvi sklepnega računa za 1955, odlok

o spremembah občinskega statuta, o spremembah določil plač in položajnih dodatkov uslužbenecem in spremembo odločbe o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest upravnih organov obč. ljudskega odbora. Dalje je proglasil Otroške jasli za finančno samostojen zavod, določil je dnevnice za uslužbence in delavce občine, sklepal je o potnih stroških občinskih odbornikov, članov svetov in komisij, sklepal je o spremembah pravilnika o plačah v lekarni in je sprejel vse predloge sveta za obč. upravo o ureditvi pokopališča žrtev NOV, uvedbi vezane evidenčne knjige za grobove borcev in pomembne kraje, o naraščanju gasilstva in o pridobitvi gozdov okoli mesta za naravni park.

Občinski ljudski odbor je vzel na znanje, da LIP Tržič brezplačno prenese bivše obratno podjetje ILGI v Tržiču na novo stanovanjske skupnosti, ki bo z občinskimi sredstvi v tem poslopiu takoj začela graditi 4 nova stanovanja. Odbor je tudi potrdil, da se Delavsko-uslužbena menza Bombažne predilnice in tkalnice združi z Dekliškim domom v novo organizacijo z naslovom Delavski dom BPT. Občinski ljudski odbor je razpravljal o gostilni pri Slugi in o Gorenjski oblačilnici, potrdil je nekaj poslovdij in dal ali pa podaljšal nekaj garancij gospodarskim organizacijam za bančne kredite. — Difaškemu domu in vrtcu je votiral dopolnilno dotacijo 440 000 din, pekarijo pa je oprostil plačila prispevka za novo pekarijo, ker podjetje nima sredstev. Zdravstvenemu domu je dal odbor garancijo za nadaljnji kredit 1.663 000 din za nabavo rentgenskega aparata. Razen vseh teh številnih problemov je občinski odbor reševal še druga vprašanja, kot na primer spremembo poslovnega predmeta KZ v Podljubelju, prevzem zemljišča od tovarne Ipenke za stavbišče ob Cankarjevi cesti itd.

Tiho, brez vseh zunanjih slovesnosti, je Tržič 1. decembra obhajal 30 letnico, odkar je bil proglašen za mesto. Tržičani so videli tedaj v imenovanju pač veliko priznanje. Naziv »mesto« pa je v socialističnem družbenem redu brez pomena in občinski ljudski odbor zaradi tega, ker je »mestni«, nima nikakih večjih pravic kot drugi ljudski odbori. Dobil pa je Tržič priznanje pred nekaj leti, ko je bil uveljavljen zakon o mestnih občinah s posebnimi pravicami, in je bil tudi Tržič zaradi svoje gospodarske važnosti, izredno velike ustvarjalnosti in ne nazadnje zaradi dobre občinske uprave, uvrščen med občine s posebnimi pravicami. Danes pa so spet vse občine povsem izenačene. Ostale so samo listine, s katerimi je Tržič pred stoletji dobival trške pravice in leta 1926 mestne pravice. Pa še teh v Tržiču ni več. Med okupacijo so izginile iz občinskega arhiva. Menda so jih prosluli dr. Elbert, Golmajer ali Klemenc odnesli v celovški muzej. Četudi so listine samo še zgodovinski dokumenti, bi bilo le prav, da jih občinski ljudski odbor preko pristojnih krogov zahteva nazaj in jih izroči tržičkemu muzeju.

pri prometnem davku pa dohodki od prevozov in od kmečkih pridelkov.

Kljub temu pa je donos proračunskih dohodkov dokaj kritičen. Pri sestavi plana so posamezne postavke vnesene v plan predvsem zaradi bilanciranja dohodkov z izdatki, ni pa jih okraj točno preveril. To pa opravičuje dejstvo, da so nekateri dohodki na novo uvedeni in se je praktično uveljavljanje novih dohodkov začelo šele z drugim polletjem 1956, plan pa predvideva tako dohodke kot izdatke za vse leto. Dohodki iz občinskega prometnega davka, ki so bili že v tretjem tromesečju problematični, bodo ob koncu tega leta preseženi, ker je promet nekaterih privatnih obrtnikov zelo narastel.

Uprava za dohodke ima dokaj težav pri izterjavi davkov na terenu. Posamezniki, ki imajo zaostne dohodke, nikakor ne morejo razumeti, da so dolžni do roka poravnati svoje davčne obveznosti. Najslabši plačniki davkov so v Križah, Kovorju in na Bistrici, torej v krajih, ki so gospodarsko mnogo aktivnejši kot gorski kraji Podljubelj, Lom, Leše itd., kjer imajo davkoplačevalci svoje obveznosti že skoraj 100% poravnane.

Dohodki občinskega proračuna so do konca novembra dosegli le 75,2%. Največ izpada je pri dohodkih iz gospodarstva, toda novi zvezni predpisi omogočajo, da bodo v občinski proračun že vse leto posluževati bančnega 31. marca 1957, kar bo vsaj deloma zmanjšalo izpad dohodkov. Proračunski izdatki so bili doslej izvršeni z 82%. Ker dohodki proračuna redno ne dotekajo, se mora občinski proračun dotekali dohodki za 1. 1956 še do kredita. Šele so letos bile v težkočah zaradi odrejenih sanitarnih ukrepov. Vse šole so svoja proračunska sredstva v celoti izčrpale in je moral poleg tega občinski proračun dati 58% proračunske rezerve za potrebe šol. Iz proračunske rezerve je bila tudi adaptirana šola v Podljubelju, kjer je delo stalo 700.000 dinarjev.

Iz cestnega sklada, ki je bil doslej dosežen s 45 milij. din, so bila plačana dela za preložitev ceste proti Slapu, en milijon din pa je stalo popravilo gozdnih poti na območjih KZ Podljubelj, Katarina, Leše in delno v Kovorju.

Občinski investicijski sklad je bil doslej dosežen z zneskom 42.686.000 din in je bil v celoti določen za investicije, predvsem gospodarskih organizacij. Iz tega sklada se bo tudi plačevala postavitev nove pekarije.

Stanje občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš znaša 58.462.000 din in je vsa vsota odobrena občinskemu ljudskemu odboru, gospodarskim organizacijam in zasebnikom kot kredit za zidanje hiš. Občinski stanovanjski kreditni sklad bo v bodoče rezerviral nekaj sredstev za cenejšo gradnjo stanovanj, ki se bodo gradila na združni podlagi. Taka zadruga je že ustanovljena (Nadaljevanje na naslednji strani zgoraj)

Gospodarski položaj občine Tržič

Na seji občinskega ljudskega odbora dne 14. decembra je predsednik tov. Lovro Cerar podal pregled izvršitve plana in realizacije dohodkov iz gospodarstva. Številke niso popolnoma točne, ker je treba realizacijo in dohodke za zadnjih 14 dni decembra šele predvidevati, vendar se stanje ne bo bistveno spremenilo. Od skupnih dohodkov iz gospodarstva, ki so planirani v družb. planu za leto 1956 z 2 milijardama in 619 milijoni dinarjev, sta do prve dekade decembra 1956 že ustvarjeni 2 milijardi in 392 milijonov dinarjev. Do konca leta je iz tega vira še pričakovati 94 milijonov dinarjev. Dohodkov bo torej približno 133 milijonov dinarjev manj in sicer zaradi izpada prometnega davka, ker so bile stopnje le-tega med letom znižane in za nekatere predmete sploh ukinjene; nižji bo tudi stanovanjski in proračunski prispevek občine, ker so bile od okraja narekovane višine dohodkov le malo previsoke. Tako povoljne realizacije dohodkov kot v preteklih letih letos ne bo mogoče doseči, ker je bil plan vse realneje postavljen.

Gospodarske organizacije (t. j. podjetja družbenega sektorja) so za tekoče leto planirale 8 milijard in 455 milijonov realizacije in jo bodo do konca leta dosegle z 99,2%. Dobička pa so do konca leta planirale v znesku 1 milijardo in 218 milijonov din, do konca leta pa ga bodo dosegle 97,2%. Seveda je od vseh strok najmočnejša industrija, ki bo sama ostvarila nad 7 milijard in 542 milijonov din realizacije in nad 1 milijardo 162 milijonov dinarjev dobička. Vse ostale gospodarske panoge bodo imele skupno 854 milijonov din realizacije in le 42 milijonov din dobička. Gradbena stroka v prvem polletju ni bila zaposlena, ker niso bila znana investicijska sredstva in zato plan v tej stroki pa bo za nekaj procentov preseglja planirani dobiček. Trgovina je letos imela 424 milijonov din realizacije, to se pravi 95% planiranega zneska, dobička seveda ta stroka ne

ustvarja. Komunalna podjetja so prekoračila plan realizacije za 8%, plan dobička pa kar za 80%. Ta pojav ni zdrav in se je s tem vprašanjem že bavil občinski ljudski odbor v razpravi o polletni izvršitvi plana. Treba je znižati cene s pravilno kalkulacijo. Z druge so plan realizacije izpolnile s 93,4%, dobiček pa so prekoračile kar za 64%.

Zadruga so očitno postavile prenike plan dobička, oziroma bi tudi te morale postaviti nižje kalkulacije in s tem znižati cene. Goštinstvo tržičke občine je izpolnilo plan realizacije s 93,4%, toda namesto pričakovanega dobička 967 000 din je ta stroka izkazala skoraj 1 milijon 400 tisoč din izgube. Posamezna gostišča so aktivna; nekatera nimajo ne dobička in ne izgube. S sanacijo razmer v goštinstvu se bavijo že dalje časa občinski ljudski odbor in pristojni sveti, ki so tej stroki znižali obveznosti napram družbeni skupnosti. Občinski ljudski odbor je sklenil, da posebna komisija še pred koncem tega leta ponovno pregleda poslovanje pasivnih gostiln in v primeru utemeljenih razlogov zniža obveznosti do družbene skupnosti do zneska, da prizadeta podjetja ne bodo več pasivna, oziroma kolikor se kasneje dokaže neprilicno dobiček, le-tega poravnajo za vračilo odpuščenih obveznosti do družb. skupnosti. Glede trajne rešitve gostinskega vprašanja pa pričakuje občinski ljudski odbor od pristojnih svetov predlogov, ali naj ukine nekatera gostišča, ki niso rentabilna. Ni dvoma, da je za izgubo nekaj objektivnih vzrokov, kot je n. pr. zvišanje stroškov zaradi stanovanjskega prispevka, zaradi zvišane zbornične članarine itd. Pavšalirana gostišča lahko kričejo vsaj del svojih izgub iz sklada za samostojno razpolaganje, v katerem so letos vsa ostvarila iz povišanega 3% prispevka precejšnje zneske.

Dohodkov od prebivalstva je obč. ljudski odbor pričakoval 90 milijonov dinarjev in bo ta znesek 100% dosežen, četudi so izpadli pričakovani dohodki 10.600.000 din od davka na maloprodajni promet, dohodki od ustanov,

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

novljena v Bombažni predilnici in tkalnici. K njej je pristopilo 56 članov. Večino svojih sredstev troši občinski ljudski odbor za gradnjo novih stanovanj. Trgovsko podjetje s 7 stanovanj na Ravnah je pod streho, v Pelegrajčevi hiši je adaptiranih 11 stanovanj, 4 nova stanovanja so tam v gradnji; tudi v Sebenjah so v gradnji 3 nova stanovanja, v pripravi je adaptacija gospodarskega poslopja na Podlasi, kjer bodo zgrajena 4 nova stanovanja, dovršujejo se 4 stanovanja v leseni stavbi, ki je bila last LIP. V decembru je bila licitacija gradnje novega stanovanjskega četvorčka ob Cankarjevi cesti. Če upoštevamo še gradnjo 4 stanovanj v poslojpu ILGI in 3 nova stanovanja v stavbi tovarne Peko, bo v Tržiču v najkrajšem času nanovo dograjenih 33 stanovanj. Od teh gradi občina sama 30 stanovanj.

Na občinske ceste, ki se morajo nasuti z gramozom, je bilo v jesenski dobi navoženih 782 m³ gramoza in peska. Letos je bila preložena cesta proti Slapu v dolžini 240 metrov in je delo stalo 2.774.000 d.n. Cankarjeva in Kolodvorska cesta sta bili po površini pre-

vlečeni z bitumenom v dolžini 2 km. Letos so se nadaljevala dela pri kanalizacijah, v izdelavi je vodovod Brezje—Hušica—Hudo v dolžini 2500 m. Iz istega rezervoarja je bil napravljen vodovod v dolžini 440 m do naselja Sleme. Pri izvedbi teh del so zainteresirani s prostovoljnimi izkopom jarka pripomogli, da so se stroški za vodovod zmanjšali. Občinski ljudski odbor je že začel graditi novi vodovod na Podlasi, kjer bo delo stalo 2.200.000 d.n. V letošnjem letu je občina tudi pričela z ureditvijo nasadov. Urejeno je večje področje pred hišami ob Cankarjevi cesti, ob lekarni in drugod. Ureditvena dela so pričeta pri Vilfanu in na Ravnah, kjer je bil teren izravnani z buldožerjem. Za Virjem je bil na novo zgrajen oporni zid. Na tem mestu se nadaljuje delo za ureditev športnega igrišča.

Bitrica je letos dobila novo električno cestno razsvetljavo, ki pa še ni povsem dovršena, toda potrebni material je že pripravljen. Skupna dolžina trase znaša skoraj 4 km, za kar je občina izplačala nad 4 in pol milij. dinarjev. Letos je bilo elektrificirano tudi delavsko naselje Sleme na Brezjah. Delo je stalo nad 400 tisoč dinarjev.

S seje sveta za občo upravo

Svet je te dni na svoji redni seji, ki jo je vodil predsednik tovariš Vladimir Peratič, razpravljal o naslednjih vprašanjih:

Kaljenje nočnega miru zaradi obratovanja Tržiške tovarne kos in srpov

Obrat 2 stoji v bližini stanovanjskih hiš in se posamezniki pritožujejo, da jih moti v nočnem počitku ropot iz tovarne. Na seji so člani sveta ugotavljali, da bi bila odstranitev ropota sicer zaželena, vendar je treba upoštevati, da v velikih mestih tudi ni ponoči miru, ker so tam tramvaji, trolejbusi in težki kamioni, pa kolodvori sredi mesta. Proizvodni proces zahteva uporabo strojev, ki seveda ne morejo delati neslišno. Podjetje je izjavilo, da bo skušalo čimbolj omejiti ropot.

Gozdovi okoli Tržiča naj bodo naravni park

Občinski ljudski odbor je že preteklo leto začel z urejanjem sprehajališč in javnih nasadov, toda za parke manjka prostora. Svet je sklenil prositi na pristojnem mestu, da se občini Tržič dodelijo v upravo vsi gozdovi v neposredni bližini mesta. Občinski ljudski odbor naj te gozdove uredi kot naravni park s sprehajališči, klopcami in igrišči.

Nevarnost rušenja skal s Kukovnice naj se odstrani

Svet je predlagal občinskemu ljudskemu odboru, da posreduje pri okrajni gozdni upravi, naj pregleda severno pobočje Kukovnice in zavaruje vsa tista mesta, kjer je nevarnost, da bi se rušile skale na spodaj ležeče stanovanjske hiše in na tovarno. Starejši Tržičani se še spominjajo, kako se je leta 1920 ogromna, več kot hiša velika skala prikotila na »Hofnarico«, leto za letom pa so se krusile in kotalile skale vse do predilnice. Lesena brana v Zgornji Preski je začela trohneti.

Požarna varnost in skrb za gasilski naraščaj

Svet bo pozval vse gospodarske organizacije v občini, da po svojih delavskih svetih

Kje se bo smelo zidati v tržiški občini?

Glede na republiški zakon so morali okrajni ljudski odbori do 31. decembra izdati odloke, katera zemljišča se smejo uporabljati za gradbene namene. Posebna občinska komisija je več mesecev ogledovala zemljišča na področju občine in nato izdelala predloge, katere parcele se bodo smele pozidati v bodočih dveh letih. H končni razpravi o pravilnosti dela so bile te dni povabljene upravnice republiških cest, uprava okrajnih cest, direkcija jugoslovanskih železnic, vodnogospodarska uprava LRS, kmetijski znanstveni inštitut LRS, Zavod za spomeniško varstvo, okrajni ljudski odbor in še mnogi drugi zainteresirani. Na tej razpravi, katere so se po-

skupno z direktorji ponovno skrbno pregledajo požarno-varnostne naprave in da majhna podjetja nabavijo prirodna gasilska sredstva. Podjetja bodo morala oskrbeti nekaj strokovnih poučnih predavanj, kako morajo delavci ravnati s priročnimi gasilskimi napravami v primeru požara in kako je delati v delavnicah, kjer so nitrolaki, aceton, bencin in podobne lahko vnetljive snovi. Vsa podjetja naj skrbno proučijo svoja požarna zavarovanja in vso imovino zadostno visoko zavarujejo pri DOZ. Občinski ljudski odbor naj poskrbi za neoviran dostop gasilcev do struge rek, kjer so bili taki dostopi dobočeni za gasilce. Treba je ukreniti vse potrebno, da se gasilske organizacije dopolnijo z novimi člani in da se v gasilska društva pritegne tudi mladina.

Pokopališče žrtev narodnoosvobodilne vojne, spomenik in evidenca grobov ter pomembnih krajev

Svet je sklenil naprositi občinski ljudski odbor, da imenuje tričlansko komisijo, ki naj poskrbi za preureditev pokopališč borcev in talcev iz NOV. Vsak grob naj dobi primerno ograjico, grobove pa naj zasadi s trajnicami. Vodi naj se posebna, s pečatom opremljena, vezana knjiga, v katero naj bo vpisan vsak grob in vsako iz NOV pomembno mesto z izčrpnimi podatki, toda samo na podlagi res verodostojnih dokumentov za vsak vpisani podatek. Knjigo naj vodi obč. oddelek obč. ljudskega odbora ob pomoči ZB NOV. V knjigi naj bodo evidentirani tudi vsi spomeniki in vse spominske plošče žrtev. Vsa zemljišča, na katerih so grobovi žrtev ali spomeniki, naj se pridobijo v skupno last in naj se s privatniki doseže sporazum o odstopu teh zemljišč. Na pokopališču naj se zgradi dostojen spomenik.

Požarna sirena

Ker je sirena na mestnem domu prešibka, ji bodo skušali priključiti tudi sireno na gradu.

vabljeni polnoštevilno udeležili, so bili ob sodelovanju urbanistične projektantke inž. Grassellijeve določeni zaidalni okolišji posameznih naselij in je bil pripravljen osnutek odloka o uporabi zemljišč za gradbene namene na področju občine, katerega naj izda OLO. Nekateri člani komisije se niso strinjali s tem, da se gradi na Loki, četudi tamkajšnja zemljišča niso uporabna za kmetijske namene, ker so takoj pod rušo prodnata. Tudi so ugovarjali, da bi gradili na Zgornji fabriki v Tržiču v podaljšku obstoječih šestih novih četvorčkov, strinjali pa so se z gradnjo na Ljubelcu. Vsi pa so bili soglasni v sklepu, da je treba resno misliti na to, da se odpro nova stavbišča na kriškem in na bi-

striškem polju, četudi so tam kmetijske površine v zasebni lasti. Tržič nima zaradi svoje lege v ozkih dolinah nobenih stavbišč več in bo zato neizbežno, da bo prej ali slej prišlo do širjenja mesta proti bistriškemu in kriškemu polju. Razvoj industrijskega mesta bo šel naprej in ga ne bo mogoče ovirati.

Seveda to še ne bo jutri, vendar je komisija izrecno zahtevala, da je za načrte čez nekaj let treba misliti tudi na nova stavbišča.

Nova občinska štiristanovanjska hiša ob Cankarjevi cesti

Gradnjo te novodobne hiše je prevzelo gradb. podjetje »Gorenjec« iz Radovljice. Po pogodbi mora nova hiša biti do 15. januarja 1957 že pod streho, za vselitev pa mora biti pripravljena do 1. junija 1957, sicer bo podjetje plačevalo za vsak dan zamude kazeno. Vsaka od štirih strank bo imela hišo za sebe, četudi bo poslojpe imelo eno skupno streho. Stranki bosta imeli prtiličje in nadstropje le za sebe in bo zato iz vsakega prtiličnega stanovanja v nadstropne prostore vodilo ločeno stopnišče. Stavba bo stala nekaj nad 12 milijonov dinarjev.

Kako je z gradnjo tržiške pekarije?

Načrti so napravljeni in odobreni, izdano je gradbeno dovoljenje in sredstva so zagotovljena. Licitacija je bila 26. decembra. Pekarna mora začeti obratovati do 29. novembra 1957.

Kavarna »Zenica« bo odprta ves dan

Delovni kolektiv podjetja je sklenil, da bo brezplačno opravljal neka dela zato, da zmanjša stroške. Kavarna v dnevnih urah ni rentabilna, toda zaradi tujih obiskovalcev je kavarna potrebna in sklep, da bo kavarna v dnevnih urah zaprta, je povzročil kritiko.

Pristavčani naj dobijo prodajalno

V okolici Pristave mnogo zidajo. Podlasiča bo prihodnje leto morda že pozidana. Obč. ljudski odbor tam že gradi novi vodovod, ki bo stal nad 2 milijona din in bo še letos dograjen. Kot proučimo na drugem mestu, je bila izražena splošna zahteva, da se v doglednem času odpro nova stavbišča na kriškem polju. Obč. ljudski odbor že obravnava predlog, da se na Pristavi čimprej odpre prodajalna z živili, ker je že danes zaželena.

Stanovanjska zadruga Bombažne predilnice in tkalnice je ustanovljena

Na zborovanju v nedeljo, 9. decembra so v Bombažni predilnici in tkalnici v Tržiču ustanovili stanovanjsko zadrugo. Pristopilo je 50 članov. Drugi zainteresirani so bili zaradi dela in boleznih in drugih vzrokov zadržani. Nova zadruga je izvolila upravni in nadzorni odbor. Za predsednika je imenovala tovariša Petra Zaplotnika. Zbor je takoj sprejel pravila zadruga. Če bo nova zadruga tako marljivo gradila stanovanja kot obč. ljudski odbor, potem bo najhujša stanovanjska stiska v občini kmalu premagana. Želimo novi zadrugi čimveč uspehov in seveda predvsem denarnih sredstev.

Obnova tovarne kos in srpov

Obnova pogorelih objektov in naprav Tržiške tovarne kos in srpov je skoraj opravljena in tovarna neovirano obratuje. Mnogo dela so opravili brezplačno sami delavci. Delavski svet podjetja je sklenil, da bo najmarljivejše primerno nagradil.

Strog nadzor nad škropljenjem sadnega drevja

Javnosti je znano, da je južni del naše občine okužen s sadnimi škodljivci, posebno v pasu od Žiganje vasi preko Zvirč in Korvorja do Leš in Pafovič. Toda prav v tem okuženem pasu se nekateri sadjarji krčevito branijo škropljenja proti sadnim škodljivcem. Letos so v naši občini prvič opazili ameriškega kaparja. Obč. ljudski odbor bo zahteval od kmetijskih zadrug, da bodo v bodoče najstrože izvajale na svojih področjih škropljenje in namestile honorirane nadzornike. Proti tistim, ki ne bodo dovoljevali škropljenja, bodo izvajali posledice.

Razpravljali so o delavskem in družbenem upravljanju

Komisija za družbeno in delavsko upravljanje pri občinskem odboru SZDL v Trzinu je pred nekaj dnevi sklicala sestanek delavskih svetov in upravnih odborov gospodarskih organizacij, direktorjev podjetij in zastopnikov sindikalnih podružnic. Sestanek je vodil tov. Jože Benedičič, član republiškega in krajnega zbora proizvajalcev, ki je predsednik te komisije. Vabilu so se odzvali vsi povabljeni delavski sveti, upravni odbori in sindikalne podružnice, toda en sam direktor trziških podjetij, drugi pa so iz neznanega razloga izostali, četudi je bil sestanek nadvse važen. Predsednik komisije je uvodoma pojasnil, da je namen sestanka razpravljati o delavskem in družbenem upravljanju, o pravicah in dolžnostih delavskih svetov in upravnih odborov, o slabostih in težkočah teh delavskih organov upravljanja, o odstranjenju napak in pomanjkljivosti, o delu, ki bi ga morale opraviti sindikalne podružnice, o nalogah SZDL nasproti organom samoupravljanja in končno o premajhnem uveljavljanju mlajših članov, ki se še niso iznebili nepotrebne strahu pri izvrševanju svojih nalog in nimajo poguma vsakomur v lice povedati resnico o napakah. Tov. Benedičič je končal svoj nagovor s poudarkom, naj da sestanek smernice, kako krepiti delavsko in družbeno samoupravljanje. Nato se je razvila živahna in res stvarna razprava, v katero so zaporedoma posegali vsi navzoči predstavniki delavskih svetov, upravnih odborov in sindikatov. V razpravi je bilo poudarjeno, da namen posveta ni kaka gonja proti direktorjem podjetij oziroma gospodarskih organizacij in da tudi ni namen posveta ta, da se delavski sveti ali upravni odbori in sindikati zagovarjajo zaradi eventualnih pomanjkljivosti. Edini namen posveta je ta, da se krepí delo in samozavest organov družbene samouprave, tako v šolskih, potrošniških in hišnih svetih kot v samoupravi podjetij, ker je še vedno tu pa tam opaziti premalo aktivnosti.

V Bombažni predilnici in tkalnici so organi delavske samouprave že prebredli začetne težkoče in organi samouprave marljivo delajo. Delavski svet te tovarne ima 6 komisij, katerih predsednik je član delavskega sveta, medtem ko so ostali člani iz vrst delavcev, da na ta način sodeluje čim več delavstva pri samoupravi tovarne. V tem podjetju so seje pogostne in zato kratke ter plodonosne. Člani dobijo že nekaj dni pred sestankom dnevni red s kratko obrazložitvijo predmeta, ki bo v razpravi, in pridejo že pripravljeno na sejo. Administracijo jim vodi podjetje. Z direktorjem imajo organi delavske samouprave dobre odnose in sporazumno sodelovanje obstoji tudi s partijskimi in sindikalnimi organizacijami. Na sejah odkrito povedo resnico, brez prikrievanja ali zahrbtnosti. Zato v tem podjetju ne prihaja med organi delavskega upravljanja in direktorjem do nobenih nesoglasij. V tej tovarni tudi ne prevladuje tehnični ali višji strokovni kader in se zato uveljavlja mnenje vsakogar, ki predlaga kakršnakoli izboljšanja ali spremembe.

V nadaljnji razpravi so predstavniki delavskih svetov in upravnih odborov ugotavljali, da so odnosi organov delavskega samoupravljanja do direktorjev tudi v drugih industrijskih podjetjih dobri in da tudi tam obstoji soglasje in sporazumno delo z organizacijami. Le v enem primeru so še nesoglasja med delavskimi samoupravnimi organi in direktorjem, toda odstranitev dosežanih nesporazumov tudi tam ne bo težka, če bo prevladala resna volja za socialistično vodenje podjetja. Nekateri predstavniki delavskih svetov so tožili, da še nimajo dovolj vplogeda v svoje področje, in želijo, da se glede tega uvedejo strokovna predavanja, posamezniki so pa izjavljali, da imajo še vedno nekaj strah pred nadrejenimi in se ne upajo uveljaviti. Predsedniki delavskih svetov so potožili, da so mnogokrat seje delavskih svetov predolge in da pridejo na seje neinformirani, ker ne dobijo obrazložitve dnevnega reda. Predolge seje utrujajo udeležence, zato naj bi bile seje pogostnejše. Na sejah naj bi govorili samo o zadevi, ki je trenutno v razpravi. Stalno se namreč dogaja, da posamezniki v razpravi preidejo na zadeve, ki niso na dnevnem redu. Tudi se navadno o prvih točkah dnevnega reda vse preveč na široko razgovarjajo, medtem ko se zadnje točke dnevnega reda zaradi predolge trajajoče seje kar prelete.

Posveta se je udeležil tudi zastopnik krajnega sindikalnega sveta tov. Pogačar, ki je pojasnil delokrog dela stalne občinske komisije delavskega in družbenega samoupravljanja.

Direktor tovarne PEKO je pojasnil potrebo, da bi bili organi delavskega samoupravljanja bolj seznanjeni s procesom nabav surovin, prodaje izdelkov, procesom proizvodnje, problemi računovodstva, razpolaganja s skladi in investicijami.

Ob zaključku so sklenili:

1. Stalna občinska komisija naj se v najkrajšem času znova sestane, da ugotovi napredek dela pri krepitvi delavske in družbene samouprave, do takrat pa naj tudi ugotovi, ali je potrebno, da se v Trzinu ustanovi stalna konferenca delavskih svetov.

2. Sindikalne organizacije naj nemudoma začnejo s predavanji o delavskem in družbenem samoupravljanju.

3. V podjetjih naj takoj začne z analitičnim ocenjevanjem delovnih mest in naj si podjetja pri tem delu medsebojno pomagajo.

4. S celotnim delom naj se javnost sploši seznanja v časopisih.

RAZPIS

Tovarna obutve »PEKO« razpisuje naslednja nova delovna mesta:

- 2 mehanika
- 2 daktilografinj

Prošnjo je nasloviti na upravo podjetja do 16. januarja 1957. Plača po tarifnem pravilniku, nastop službe takoj.

Kmetijstvo v naši občini

Ko je občinski ljudski odbor te dni pregledoval svoje delo in ugotavljal uspehe in izvršitev plana gospodarskih organizacij, je ugotavljal, da je tudi kmetijstvo v naši občini važen faktor. Tržič je pretežno industrijska občina in bi nepoučen človek morda mislil, da kmetijstva pri nas sploh ni. Toda v trziški občini je 277 kmetovalcev z zemljo nad 2 ha, ki imajo pretežno del dohodkov iz kmetijstva. Poglejmo, koliko daje kmetijstvo Trzinu!

Krompirja pridelamo v naši občini nad 13 stotov, krmne pese nad 5600 stotov, črne detelje nad 2500 stotov, sena in lucerne nad 1300 stotov, kapusnic, predvsem zelja nad 1260 stotov, žit nad 3500 stotov, čebule 500 stotov itd. Kam gre ves ta pridelek? Porabijo ga kmetovalci doma ter s tem razbremenjujejo trg, velike količine pridelka pa pripeljejo pridelovalci tudi na trg. Tudi sadja je začuda veliko.

Pridelki kmetovalcev so seveda ocenjeni in obdavčeni, saj drugače ni mogoče, ker davke plačuje vsakdo. Pridelki kmetovalcev v naši občini so po skromni oceni vredni 152 milijonov dinarjev, in sicer iz poljedelstva 59 milijonov, iz sadjarstva skoraj 10 milijonov in iz živinoreje skoraj 74 milijonov. Nadaljnjih 10 milijonov pa zaslužijo kmetovalci s prevozi. Tržič je tipična industrijska občina in industrija daje družbeni skupnosti milijarde dinarjev dohodkov, ki jih lahko imenujemo davke. Temu sorazmerno obdavčitev kmetijstva ni preveč velika. To, kar plačajo trziški kmetovalci občini, jim le-ta bogato vrača v obliki elektrifikacij, kanalizacij, vzdrževanja šol in cest, dalje v obliki novih gradenj vodovodov itd. Samo za povzdigo živinoreje (za planinske naprave in melioracije) je trziška občina v zadnjih letih izdala skoraj 13 milijonov dinarjev.

Dobro so si začrtali delo

Za gasilce je zimski čas mrtva sezona. Zato so si posamezna gasilska društva že pripravila načrt za teoretičnej del strokovnega usposabljanja članstva. Vsekakor bodo gasilska društva dobila pomoč za to tudi pri svoji občinski gasilski zvezi, pa najsi bo to s predavatelji ali pa v kakršnikoli drugi obliki, saj si zveza prizadeva, da bi nudila svojemu članstvu tisto, kar najbolj potrebuje.

Kakor je elektrika v službi gasilstva koristna, tako nevarna lahko postane gasilec, če mu bistvo elektrike ni znano. Pogostokrat naletijo gasilci pri gašenju ali pa pri reševanju na električno napeljavno in vode pod napetostjo. Res je najuspešnejši način za odstranitev nevarnosti zaradi električnega toka ta, da ga prekinemo. Vendar pa je to včasih zelo težko ali pa primanjkuje časa za to. Marsikateri gasilec se je že vprašal, kolikšna je nevarnost in kaj vpliva na nevarnost za gasilca pri brizganju vode na električno napeljavo. Da bi se ta vprašanja razjasnila, je na predlog operativnega štaba organizirala dne 17. novembra gasilska zveza predavanje o elektriki. Predaval je član tehničnega sveta pri okrajni gasilski zvezi, tov. Viktor Pogačar. Gasilci iz vseh gasilskih društev na območju naše gasilske zveze so dvorano napolnili do zadnjega kotička in lepo sledili predavatelju, ki mu je na najbolj preprost način uspelo prikazati in obrazložiti, kaj je električna energija. Vsi navzoči so dobili najbolj potrebne navete za ravnanje z električnimi napravami.

Vsi udeleženci se za predavanje najlepše zahvaljujemo tudi občinski gasilski zvezi. — Želimo, da bi nas v mrtvi sezoni še presenetila s predavanji o stvareh, ki so za gasilce važne.

Kakor vse organizacije so tudi gasilske organizacije v mesecu decembru izvedle svoje občne zборе. Na njih so podale obračun dela in si izbrale nova vodstva.

Ivan Lausegar

Bralci nam pišejo

Tov. urednik!

Ali obiščete kdaj mestno tržnico? Če jo obiščete, ste gotovo opazili, da le težko pride do vhodna vrata, kajti tam je na tržne dni zbirališče ljudi, toda najmanj je tistih, ki kaj kupujejo, več je tistih, ki pridejo tja delat gnečo. Mestna tržnica v Trzinu je postala nekak »korzo«, kjer se zbirajo ljudje, povečini ženske in si pripovedujejo najnovejše novice. Ze precej ob vhodu v vežo ima obiskovalec težkoče, da pride na prej. Ob vhodu v tržnico pa je ozko grlo in tam se zbira po več ljudi skupaj in ne ozirajo se na pridno gospodinjstvo ali zaposlenega moža zapirajo prehod. Začuden so, če jim kdo reče, da je tržnica nakupovalni prostor in ne... Tržni organi naj poskrbijo za proste prehode, veseli bomo takih ukrepov.

Greste kdaj v gostilno, tovariš urednik? Jaz Vas le redko vidim. Zato pa ne veste za težave solidnih gostov. Moram Vam potožiti, da so Tržičani kljub svoji solidnosti nerodni, če so »nabasani«. Sedel sem večkrat v katerikoli gostilni, pa se je prismoil k meni natreskan gost in me je moril, moril, da sem ušel iz gostilne. Mi Tržičani pravimo takim ljudem »naramniki«, ker se ti obesi na ramo in te mori. Naramniki, ki čitate te pritožbe, poboljšajte se! Vsak ima rad mir.

Priobčite moje pismo, tovariš urednik, morda bo pomagalo.

Tržičan

Opozorilo naročnikom!

Ker zahteva izdajanje lista od nas ogromne materialne žrtve, smo prisiljeni z današnjim dnevom ustaviti redno dostavljanje Trziškega vestnika vsem tistim, ki vse preteklo leto niso našli prilike, da bi poravnali naročnino.

Našim najmlajšim za Novoletno jelko

Dedek Mraz se je odpravil na pot

Danes mesečina srebrnokrila
v kočo dedka Mraza je stopila.
V postelji se dedek preteguje
in od časa dolgega vzdihuje.

»Vstani, dedek,« mehko mu je dela,
»deca pričakuje te vesela
in za tvoje male Cicibane
vse dobrote so že skupaj zbrane.

Lepo jelko sem izbrala zate —
vsa leskeče se ob robu trate.
Čakajo te zajčki in lisica,
obvestila sem medveda strica.

In če pionirje obdaruješ,
marsikaj še, dedek, potrebuješ.
Zato vstani in preglej darove!
Veš, mladina vsiopa v čase nove.«

»No, no, no, že vstajam!« dedek reče.
»Jelen brzonogi naj priteče!
S sankami odidemo od tod.
Mesečina, ti boš kažipot!

Domovino bomo prevozili,
pionirje naše obdarili.
Ko darove bomo porazdali,
vsi krog jelke bomo zaplesali.«

Dorca Kraljeva

Pravljica o hromi rački

Živela sta dedek in babica. Očrok nista imela.

Dedek reče: »Pojdiva, babica, v gozd nabirat gobe!«

Odšla sta. Naenkrat zagleda babica pod grmom gnezdece, a v njem puhasto račko.

»Glej, dedek, račka!«

Dedek pogleda: »Nesiva jo domov! Ostane naj pri nas!«

Ko jo dvigneta, vidita: nožica ji je zlomljena. Zato jo dvigneta narahlo z gnezdom vred in jo odneseta domov. Račka ostane v kočici, a starčka odideta v gozd po gobe.

Zvečer se vrneti domov in — kaj vidita? Hišica je pospravljena, kruh pečen, zelje kuhano. Starčka povprašata pri sosedih: »Kdo je pospravil najino hišico, kdo spekel kruh, skuhal zelje?«

Nihče ni vedel.

Drugega dne dedek in babica spet odideta v gozd. Vrneta se zvečer. Spet je vse pospravljeno, štruklji skuhami.

Vprašata sosedo: »Ali ste koga zapazili v najini kočici?«

Neka sosedo reče: »Videla sem deklico. Vodo je nosila. Lepa je kot rožica, samo z eno nogo težko stopa.«

A dedek in babica razmišljata, kdo naj bi bila lepa deklica.

Babica reče: »Pridi, reciva, da greva v gozd, a ne odidiva! Skrijiva se, da vidiva, kdo pri naju gospodaril!«

Tako tudi storita. Skrijeta se in vidita: iz kočice prihaja deklica. Krasna deklica, samo malce je hroma. Gre k vodnjaku, a dedek in babica v kočico. Pogledata gnezdece: gnezdece je prazno, le perje leži v njem. Vzameta gnezdece in ga vržeta v peč, kjer zgori.

Deklica prinese vodo, zagleda dedka in babico, pa skoči h gnezdu. A gnezda ni. Tedaj bridko zajóče.

Dedek in babica jo tolažita: »Ne joči, golobčica, ostala boš najina hčerka, najino ljubljeno detece!«

A ona odgovori: »Za vedno bi bila ostala, da mi nista požgala gnezdeca. A sedaj ne morem. Napravi mi, dedek, preslico in vreteno!«

Dedek in babica jočeta in jo prosita, naj ostane.

»Ne,« reče, »gledala sta za menoj, zato hočem proč!«

Dedek je naredil preslico in vreteno. Deklica sede na dvorišče in prede. Čez nebo leti jata rac. Zagledajo deklico in zagagajo:

»Glejte, glejte deklico,
našo malo račkico!
Kraj kočice poseda
in za nami gleda.
Vrzimo ji perca tri,
naj za nami poletí.«

Ona jim odgovarja:

»Ne bom letela z vami.
Na livadi, kjer sem bila,
nožico sem si ranila.
Niste me pogledale,
nožice obvezale.«

Račke ji spuste vsaka po tri peresca in odlete.

Spet priletí nova jata. Zagleda deklico in zagaga:

»Glejte, glejte deklico,
našo malo račkico!
Kraj kočice poseda
in za nami gleda.
Vrzimo ji perca tri,
naj za nami poletí.«

Ona jim odgovarja:

»Ne bom letela z vami.
Na livadi, kjer sem bila,
nožico sem si ranila.
Niste me pogledale,
nožice obvezale.«

Račke ji spuste vsaka po tri peresca in odlete.

Priletí še ena jata. Zagleda deklico in zagaga:

»Glejte, glejte deklico,
našo malo račkico!
Kraj kočice poseda
in za nami gleda.
Vrzimo ji perca tri,
naj za nami poletí.«

Ona jim odgovarja:

»Ne bom letela z vami.
Na livadi, kjer sem bila,
nožico sem si ranila.
Niste me pogledale,
nožice obvezale.«

Račke ji spuste vsaka po tri peresca in odlete.

Iz hišice pritečeta dedek in babica. Urno pograbit perje in ga odneseta v kočico:

»Pridi, deklica, račkica! Spet imaš perje in gnezdece!«

Deklica stopi za njima, pogleda mehko gnezdece in reče:

»Nočem biti račkica,
odslej sem vajina hčerka.«

Priredila Jelka Žagarjeva

dijo 6- ali 15-letni otroci, vsi pa neudobno. Za nabavo nove opreme bi bile potrebne milijonske vsote. Kovorska šola sploh nima vode. Učil primanjkuje, pa jih tudi ne bi bilo kam spravljati, ker ni potrebnih prostorov. Osvetlitev v šolah je slaba, vid učencev trpi. Obč. ljudski odbor je v letošnjem letu samo za sanitarne izboljšave v šolah izdal skoraj 2 milijona din, za najbolj nujno obnovo bivše ubožnice v Podljudelju, da služi šolskim namenom, pa nad 700.000 din. Na seji občinskega ljudskega odbora so prosvetni delavci ugotavljali, da vse to ni očitke odboru občine, saj ljudski odbor stori za šole vse, kar le more, toda sam nikdar ne bo mogel rešiti šolskih problemov, ki jih je možno rešiti samo s pomočjo zveznih ali republiških sredstev.

Učiteljstvo poudarja, da je materialno stanje učiteljstva na področju tržiške občine urejeno. Prejemki se vedno točno izplačujejo, postopek ob nastavitvah in napredovanju je hiter. Učiteljstvo prejme najvišji znesek dodatkov v razponu, ki ga dopuščajo zakoniti predpisi. Kljub silni stanovanjski stiski daje obč. ljudski odbor učiteljstvu prednost pri dodeljevanju razpoložljivih stanovanj. Misli pa je treba na to, da bi v bodoče gradili za učiteljska stanovanja posebna poslopja.

Na tržiškem področju je po krivdi nemarnih staršev nekaj vzgojno ogroženih otrok. Zato je treba več stika s šolami in socialnim skrbstvom. Šolski obisk je dober, saj znaša 96%. Učni uspehi na šolah znašajo od 77 do 96% in so nad povprečjem v okrajnem merilu. Kljub tem ugodnim številkam je statistično dokazano, da komaj ena tretjina učencev v osmih letih šolanja izdela 8 razredov ali nižjo gimnazijo. Profesorji trdijo, da učni načrti niso preobsejni in da leži vzrok v socialnih prilikah. Učitelji nasprotno izjavljajo, da so socialne prilike enake za učence ljudskih šol, kjer pa so učni uspehi boljši. Treba je učne načrte prilagoditi zmogljivosti učenca. Po mnenju učiteljev je mnogo znanja, ki ga učenec dobiva, nepraktičnega za bodočo življenje. Učenec se nauči raznih računov, ne zna pa izračunati površine ali prostornine; tudi se učenec uči zemljepisa Afrike, medtem ko ne pozna zemljepisa domovine. Reforma šole je nujna. Zanimivo je, da so baš prosvetni delavci iz Tržiča med prvimi začeli delati za izboljšanje pouka, predlagajo izpremembe učnih načrtov, izdelujejo sami razna učila in hodijo drug k drugemu k pouku in prirejajo predavanja. To nevidno delo, ki jemlje mnogo časa, ovira učiteljstvo, da ne more sodelovati pri drugem kulturno-prosvetnem delu tako, kot bi želelo. Učiteljstvo želi, da bi politične organizacije močneje vplivale na ideološko vzgojo staršev, ker marsikaj, kar šola zgradi, dom podre. Tudi tržiška vajenska šola stalno zboljšuje uspehe. Število vajencev pada in nekatere stroke enostavno izumirajo. Čevljarskih vajencev praktično ni več. Industrija po svoje usmerja naraščaj. Lepo napreduje glasbena šola. Vrtec ne more sprejeti vseh otrok, ker nima prostorov. V težavnih okoliščinah dela šola za manj nadarjene, to se pravi za duševno defektne, kjer se tudi otroci usposablajo za samostojno življenje. V Tržiču obstoji vprašanje, kakšna šola naj se ustanovi, da bo pripravljala mladino za višjo šolsko izobrazbo.

Letos poteka mandatna doba šolskim odborom. Od prvih nejasnosti in tipanja pri delu so šolski odbori nedvomno mnogo storiili pri družbenem upravljanju šol. Ker so na vidiku nove volitve, naj bi politične organizacije predlagale v šolske odbore delavljive, sposobne in primerne osebe.

Občinski ljudski odbor je z zanimanjem poslušal to poročilo upravitelja tov. Kavarja in je končno sprejel sklep, da imenuje posebno komisijo, ki bo pregledala vsa šolska poslopja in opremo, ugotovila najnujnejše potrebe, dalje dala mnenje, kaj sodi o znanju, ki se daje danes šolski mladini, ali ustreza življenjskim potrebam delovnega človeka v socialistični družbi, in kaj sodi o uspehih in dejanskem usposabljanju mladine za življenje. Komisija naj tudi sestavi predlog, kako vzbuditi med volivci zanimanje za družbeno upravljanje šol in povečati vpliv šolskih odborov na upravljanje šole.

Šolstvo na področju naše občine

O stanju šolstva je bilo na zadnji seji obč. ljudskega odbora podano izčrpno poročilo, iz katerega posnemamo najvažnejše podatke. V 11 šolah na področju občine poučuje 58 profesorjev in učiteljev ter 23 honorarnih predavateljev, pouk v šolah pa obiskuje 1936 učencev. Vse šole skupaj imajo 43 razredov s 68 oddelki, kar dokazuje, kako so šole v Tržiču na tesnem s šolskimi prostori. Naj-

bolj kritično je stanje na osnovni šoli v Tržiču, kjer so 4 razredi in 11 oddelkov, in na gimnaziji, kjer so 4 razredi in 14 oddelkov. V Tržiču pride na enega učenca le 0,80 m² prostora, v Križah celo samo 0,60 m². Šola v Podljudelju domuje v majhnem posloju bivše občinske ubožnice. Oprema v tržiški osnovni šoli je stara in ista, kot so jo uporabljali naši pradedje. Za istimi klopni se-

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

Z današnje številke začenjamo priobčevati vrsto člankov, ki nas bodo vodili po stezah tržiške okolice, po sprehodih in turah, ki jih je okrog Tržiča na izbiro. Ti prispevki imajo dvojen namen: tujce seznanjati z lepoto in zanimivostmi, ki jih na teh poteh srečujemo, Tržičanom pa odpirati oči, da bodo videli vse tisto, kar so na svojih izprehodih in turah sicer že srečali, vendar zares videli, ker niso bili dovolj pozorni, oziroma niso znali dovolj opazovati.

I. Na Veliko Mizico (767 m)

»Tržič je ena luknja taka, da not' se pride le po cest',« vendar je krog Tržiča dokaj lepih razglednih točk, ki nam odkrivajo prostrane horizonte. Ena izmed njih je Velika Mizica na robu Kukovnice, oziroma Kriške gore. (Mimogrede povedano: prebivalci v vaseh južno od vzpetine pravijo tej gori Kriška gora, po vasi Križe, ki leži v njenem znožju; prebivalci v naseljih severno od gore, n. pr. v Tržiču, Lomu in drugih, jo imenujejo Kukovnica.)

Pot na Veliko Mizico se odcepi s ceste pred Mestno lekarno, na razpotju, kjer se ločita cesti proti Dolini in skozi mesto proti Ljubelju. Tu smo 510 m nad morsko gladino. Pri odcepu nas opozorita na pot orientacijska tablica in markacija. Preko Velike Mizice vodi na Kriško goro planinska transverzalna pot, zato je markacija označena s številko 1. Po strmih stopnicah se kmalu povzpemo navzgor in že na prvem ovinku opazimo, da je pobočje sicer strmo, vendar lepo poraslo, da ga travnata ruša prekriva lepo in čez, da je docela drugače kot v višjih strminah nad nami, kjer vidimo gole skale, ki neoprasle motijo enotnost pogozdenega pobočja. Opazimo tudi, da je Tržič na južni strani docela zaprt. Narava je ustvarila tu ozko grlo, ko je s strmimi pobočji od obeh strani stisnila dohod do sotočja Bistrice in Mošenika in s tem nudila srednjeveški naselbini, ki je ob sotočju obeh potokov nastajala, idealen zapaš, s katerim se je srednjeveška tržiška naselbina mogla ubraniti sovražnikom z juga. Z naše poti vidimo tudi, da je prav takšen zapaš na poti proti Dolini, kjer pobočja Pirmanca in Kukovnice prav tako stisnejo dohod s severovzhoda proti mestu in s tem omogočajo za srednjeveške razmere lahko obrambo. Opazimo, da je to ozko grlo najožje prav ob sotočju obeh potokov, zato Tržiča od koldvora grede sploh ni videti vse dotlej, dokler ne stojimo že sredi njega.

Pot nas vodi mimo vodovodnega rezervoarja navzgor in kmalu se znajdemo na planem prostoru poleg cerkve na pobočju v višini 576 m. Le deset minut smo se vzpečeli, le za 60 m smo se dvignili, pa se nam nudi že dokajšen razgled. Pod nami je Tržič. Zelo lepo vidimo njegovo stisnjenost med pobočji. Stiska za prostor je bila tolikšna, da je naselje zavzelo ne le ves ravnin prostori ob sotočju obeh potokov, marveč so se posamezne hiše dvignile celo na pobočje. Naselje se je razpotegnilo v obe dolini, ob obeh glavnih cestah, ki sta jim smer določila oba potoka s svojima strugama.

Krog nas je travnato pobočje, nad nami gozdnato. Pobočje ob vnožju je gladko, navzgor pa motijo površino velike dolomitne skale. Od kod ta razlika? Sicer opazimo tudi še pod cerkvijo tu pa tam bele skale, a zanje zlahka ugotovimo, da niso del površine, marveč da so se nanjo privalele od zgoraj, kjer so se v pobočju odrgale. Spodnji del pobočja tvorijo glinasti skrilavci, sivozelene, vijoličaste in rdečerjave barve, ko preperijo, pa so sivorumeni. Ti skrilavci se menjavajo s tršimi pločastimi peščenjaki. To so kamenine, ki vse drugače preperjajo kot nad njimi ležeči dolomiti. Voda namreč spenec in tudi dolomit raztaplja in vanj pronica. Zato v zgornjih delih pobočja ne najdemo površinske vode. Na črti, kjer se dolomiti stikajo s skrilavci in peščenjaki, pa vsepovsod vzdolž pobočja Kukovnice izvira voda, da je vnožje celo dobilo ime Za virjem. Na tej črti namreč voda ne more več pronicati v globino, ker je pritekla do nepropustne plasti, zato se prikazuje na površini v obliki številnih izvirov in studencev.

Meja med skrilavci in peščenjaki v spodnjem delu ter nad njimi ležečimi dolomiti v zgornjem delu pobočja pa ni le meja med vodnatim vnožjem in pobočjem brez vode, marveč tudi meja med travnikom oziroma pašnikom in gozdom. Gotovo se gozd sam ob tej meji ni ustavil, saj je imel v spodnjem delu ugodnejše pogoje za rast, pač pa je človek potisnil mejo gozda navzgor, ker mu je šlo za to, da pridobi površino za travnik, pašnik in njive. Krčenje gozda mu je uspelo vse do skalne površine, vse do geološke meje med skrilavci in dolomiti. Navzgor gozda ni bilo moč krčiti zaradi velike strmine pobočja, sicer bi razdiralno delo vode ogražalo naselbino, pa tudi razhrebana dolomitna površina bi ne bila primerna za nikakšno drugo zemljiško izkoriščanje.

Pa pogledjmo še ostali razgled! Na jugu vidimo gozdove okrog Sv. Neže, na strmem pobočju nas pozdravlja grad pri Sv. Juriju. Pod njim se beli dolomitni kamnolom v vasi Bistrice, ki nas opozarja nase s svojo bleščečo belino. Nad njim se dvigajo pobočja Dobja, ki so docela porasla z lepimi gozdovi, kajti tudi ta pobočja sestavljajo mehki skrilavci, ki jih lahko približe pogledamo v golic pod Kovtrncu. Vse drugačno je pobočje Pirmanca, kjer apnene skale strmo odsekano padajo proti dolini Tržiške Bistrice. V ozadju se beli Košuta, pred njo spokočno šume gozdovi njenih predgorij. Nad Dolino se dviga Konjščica. Daljno okolje na jugu zapira visoka planota Jelovice, na zahodu se nad Dobjem prikazuje rob Begunjščice.

Pogrdimo dalje po stezi, ki nas vodi navzgor v smrekov in macesnov gozd. Nad stezo opazimo v pobočju poleg smučarske skakalnice nekdanjo rudno jamo, kjer so podjetni fužinarji v preteklosti kopali rudo. Kmalu prečkamo prvo hudourniško grapo, ki služi za spravlanje hlodov v dolino in ki ji domačini pravijo »vake«. Čez kakih deset minut nas pot pripelje iz gozda na posek, kjer se nam prikažejo v vnožju poslopja tržiške bombažne predilnice in tkalnice, na zahodu pa zagledamo Julijske Alpe z oči kom Triglavom. Ko pridemo preko poseke, je vredno, da se ozremo še nazaj, preden nadaljujemo pot v gozd. Tam zašad na severu ugledamo ves slikoviti greben obmejne Košute, ki se dviga iznad Ljubelja, se vleče preko Velikega vrha, Kladiča, Tegoške gore in Košutnikovega turna proti vzhodu. Pod

njenimi predgorji opazimo samotne kmetije, ki so si nad Lomom, Dolino in v pobočjih nad Mošenikom izkrčile zaplate gozda in ga spremenile v travnike in njive. Takšna, se nam kaže Završnikova domačija, Gaberčeva, Pavšlova in druge.

Ko nadaljujemo pot navzgor, prečkamo kar štiri široke hudourniške grape, ki zgovorno pričajo, da so po njihovih koritih romali številni hlodi s pobočja navzdol.

Steza se vzpenja ves čas proti jugozahodu, zadnjih deset minut je že kar dokaj strma in, ko smo se za pol ure hoda oddaljili od cerkve na pobočju, kjer smo se prvič razgledovali, se znajdemo na koti 767 m, na Veliki Mizici. Naš trud in vzpon je bogato poplačan.

Razgled od tod nas preseneča. Medtem ko smo vso pot bili zaverovani več ali manj v neposredno tržiško okolico, se nam tu odpira prelep pogled na Julijske Alpe, na Triglav in njegove sosedine in na Gorenjsko ravan tja do Radovljice in Blejskega jezera. Vrhovi so beli, blešče se v soncu, v ravnini in po predgorjih pa tvorijo kontrast tej belini temnozeleni iglasti gozdovi. Ko se ozremo preko Dobja, vidimo dobršen del Begunjščice, vzhodno od Ljubelja ves ostri greben Košute s številnimi melišči in snežišči in planine pod njo, ki se vse drže vlek nad zgornjo gozdno mejo nekako v višini okoli 1500 m. Pogled nam drsi naprej proti severovzhodu preko Konjščice in Bele peči, preko Javorniške planine na pravih oblikovani stožec Zeniklovec.

Seveda se ozremo tudi navzdol na Tržič, ki leži pod nami. V oči nam pade naravnost potegnjeni Glavni trg in njegova homogenost, njegova stisnjenost in njegova prikupnost. Po cesti se v mislih sprehodimo še na Slap, kjer vidimo poslopje tovarne lepenke, jez na Bistrici, pa še to in ono. Ceo eno izmed skalnih piramid, ki se dvigajo nad sotesko v Dolini, vzremo. Sedemo na sonce, videti je marsikaj, zato se le težko poslovimo od Velike Mizice. Malo se še pohudujemo nad nekultiviranostjo obiskovalcev, ki v knjigo v skrinjici čakajo neslanosti in celo neokusne opazke, in preden jo mahnejo nazaj v dolino, prav gotovo sklenemo, da bomo še prišli. Zlasti se nam to izplača pozimi, ko ves Tržič pokriva senca, na Veliki Mizici pa je sončno, toplo, razgledno, obzor se odpre, tegobe in nevšečnosti puste vsakdanjosti so docela pozabljene.

Prof. Slava Rakovec

PONOVNO SO NAS NAVDUŠILI

V nedeljo, dne 2. decembra, je koncertiral v dvorani »Svobode« Slovenski vokalni oktet iz Ljubljane. Turistično društvo, ki z vso resnostjo in skrbjo posreduje tržičkemu občinstvu kvalitetne koncerte in s tem doprinaša naša velika izboljšanja okusa na področju glasbe, zasluži vse priznanje. Tokrat nas je oktet že drugi obiskal. Koncertiral je s pestrim in učinkovitim sporedom. Pred začetkom koncerta je zastopnik Turističnega društva s toplimi besedami izrekel gostom dobrodošlico, se jim zahvalil za odziv in izrazil željo, da se še in še srečamo na naših tržiških tleh. Da so si koncertanti pridobili med Tržičani velike simpatije, o tem je pričal že obisk sam, ki je bil nadvse razveseljen. Koncertni program je bil skrbno in bogato izbran in dostopen slehernemu poslušalcu. V prvem delu koncerta nam je oktet odpel štiri Försterjeve pesmi (Razbita čaša, Večer, Milica in Spak), ki so bile vse odpete tako, kot to zmorejo le mojstri pevске umetnosti. Odveč bi jih bilo kritično presojati, kajti oktet nam je vzor, kako je treba peti slovensko pesem, da zaživi in začne utripati v naših srcih, da zažari v vsej svoji prelesti.

V drugem delu koncerta so se vrstile pesmi vsem več ali manj že poznanih mojstrov glasbene ustvarjalnosti; kot prva Vabilo skladatelj D. Jenka, nato Vasiljeva Katrica, tej je sledila E. Adamiča Serenada, nato Jadovanka Jakova Gotovca in slednjič še Fantovska Ferda Juvanca. Pri izvajanju teh pesmi smo imeli priliko spoznati, kako široke so možnosti pevca, da kar najbolj prepričljivo ponazori poslušalcu vsebinsko dogaja-

nje. V teh pesmih so se menjavale nianse liričnega razpoloženja in epičnega pripovedovanja. Po gradnji je bila vsekakor ena najbolj zanimivih Gotovčeva Jadovanka s svojo značilno orientalsko-balkansko tematiko.

V tretjem delu koncerta so sledile narodne v različnih priredbah in to: Moj očka ima konjca dva v priredbi dr. D. Svare, nadalje Adamičeva Voznica, Liparjeva Dil dudu in Teče mi vodica v priredbi Matije Tomca. Vse pesmi, zlasti prve tri so bile precej razgibane, izpopolnjene z barvit harmonsko motiviko in ritmično pestrostjo. Isto velja za Vodopivčevo pesem Zabe. V nadaljnjem ciklusu pesmi pa so nam mojstri-pevci odpeli zanimiv program pesmi tujih kot naših južnih narodov. Zelo zanimiva in preporna čustvenosti je bila črna pesem Negra Mova dy, ki je s svojo preprosto, lirično obarvano harmonijo zapustila pri poslušalcih nepozaben vtis. Sledila sta Zarovi priredbi ruskih pesmi »Monotono mi poznanja zvonček« in pri nas že precej poznana pesem splavarjev »Ej uhnjem«. Obe pesmi sta več ali manj poznani. Zeli sta obilo aplavza. Lipovškova priredba kitajske pesmi Čajnajao je bila prav tako sprejeta z navdušenjem. Zelo odločno sta bili za konec odpeti še pesmi J. Gotovca Oj Marjane in Predraga Miloševića Loš dedo s pristnim balkanskim južnjaškim temperamentom. Skladnici sta zaživelj v vsej svoji pristnosti. Kot prejšnje, tako sta tudi ti dve pesmici sprožili pri poslušalcih val spontanega aplavdiranja. Z Maroltovo Ribniško za dodatek so mojstri-pevci uspešno zaključili koncert. O. Z.

Potrošnike bo zanimalo...

VPRAŠALI SMO

upravnike nekaterih tržiških gostinskih podjetij, ali se jim ne zdi, da je cena pijač visoka in kvaliteta in izbira slabša, kot je bila včasih, ali ne bi privatni gostilničar boljše poskrbel za goste, kakaj se ne bavijo z dajanjem hrane, kakšne pritožbe imajo gostinci napram gostom, ali naj se tržiško gostinstvo znova centralizira, ali naj deloma preide v zasebni sektor.

ODGOVORILI SO NAM:

Hotel Pošta:

Cene so prilično enake v vsej LRS in ustaljene, v bifejih nekaj manjše. Sem in tja je kvaliteta vina slabša, ker kupujemo le od trgovskih podjetij, ki pa nimajo vedno na zalogi res dobrih vin. Zmotno pa je, da nimamo izbire vina, ker je na razpolago najmanj toliko vrst kot včasih. Verjetno bi zasebni gostilničar iz materialističnih vzrokov vložil več truda za večji promet obrata. Za privatnika pa obstoji pogoj, da bi imel dovolj obratnih sredstev. Hotel Pošta je edina restavracija v Trzinu, ki tudi ne išče nobenega dobička. V splošnem nimamo pritožb napram gostom, ker naše lokale obiskujejo mirni in dostojni ljudje, vendar se še redno dogaja, da pride v lokal pijan gost, ki nadleguje druge trezne goste in jih prepodi iz gostilne. Glede centralizacije gostinstva menimo, da bi pomenila poslabšanje obstoječega stanja. Da je v prejšnjih letih gostinstvo imelo visoke dobičke, je res, toda takrat nismo plačevali prometnega davka. Morda bi se znižalo nekaj stroškov za računovodstvo, toda vsaka poslovalnica bi neizbežno morala imeti poslovodjo, ki bi ga bilo treba vsaj delno nagraditi. Centralizacija bi zahtevala tudi večje zaloge pijač in s tem tudi velike kleti, kakršnih pa v Trzinu ni.

Kavarna in gostilna Zelenica:

Da so cene visoke, je resnica, toda narekuje jih dobavitelj in datavte odnosno kalkulacija. Niso pa višje kot drugje. Radi bi nabavljali vino neposredno od vinogradnika, nimamo pa potrebnih obratnih sredstev. Izbira vin je velika, v našem obratu imamo stalno 7 raznih vrst vina in nadaljnjih 8 vrst vina v steklenicah.

V bifeju nudimo mrzla jedila v dokaj veliki izbiri, v kratkem pa bomo napravili prav zanimivo stalno se menjajočo reklamo za razpoložljiva jedila. Glede gostov imamo neke težkoče. V kavarno pridejo v poznih nočnih urah vinjeni gostje, potem ko so drugi gostinski obrati zaprti, in potem taki gostje nadlegujejo mirne in trezne ljudi in nočejo iz lokala. V kavarni so gostom na razpolago številni domači in inozemski ilustrirani dragi časopisi, ki pa že prvi dan izginejo!

Ustanovitev nekaj zasebnih gostiln bi bila morda v korist gostom, ker bi to povzročilo konkurenco, centralizacije pa ne priporočamo.

VPRAŠALI SMO

trgovski podjetji »Preskrba« in »Prehrana«, za koliko časa imajo na zalogi živil, ali so imeli Trzinčani v zadnjem času nakupno mrzlico, ali kdaj blaga primanjkuje, kako je z asortimentom blaga, ali so mnenja, da zadovoljujejo potrošnika, in kakšne načrte imajo za prihodnje leto.

ODGOVORILI SO NAM:

Preskrba: Osnovnih živil imamo na zalogi za dobo približno enega meseca glede na pokvarljivost blaga. Industrijskega blaga imamo za daljšo dobo. Pred tedni je nastal večji promet in, ko so odjemalci opazili, da blaga ne zmanjka, je nakupovanje prenehalo. Potrošnikom ne moremo ustreči z večjim asortimentom manufakture in pletenin, ker bi bil s tem vezan večji kredit in večja obremenitev za podjetje. Proizvajalna podjetja ne dobavljajo manjših količin in smo zato prisiljeni kupovati od grosistov, kjer je težko dobiti vselej potrebno blago. Za Ljubljano in Kranj je to lažje, ker imajo grosiste doma in sproti vedo za nove nakupe grosistov in zberejo pravilni asortiment. Kar njim ostane, dajo zunanji odjemalci. Trziški odjemalci so po našem prepričanju

dobro postreženi in ne slabše kot v drugih industrijskih centrih.

Trudimo se, da ustrezemo odjemalcem z nižjimi cenami in asortimentom, vse pa je tudi odvisno od naših obratnih kreditov. Prebellej smo naše poslovalnice in izvršili razna popravila, kolikor smo pač imeli sredstev. Poslovalnico železnine smo letos do cela obnovili in je ta trgovina res sodobna. V prihodnjem letu nameravamo sodobno preurediti našo poslovalnico na Trgu svobode. V drugih poslovalnicah pa bomo skušali zadostiti sanitarnim predpisom v okviru naših sredstev.

Potrošnikom v Trzinu smo letos oddali 146 vagonov premoga. Take količine doslej še nikdar nismo prodali. Doslej smo oddali potrošnikom že 2200 metrov drv za kurjavo. Na Gorenjskem ne moremo dobiti drv in jih zato uvažamo s Kočevskega, kar poveča ceno, saj znaša prevoz na 1 meter kar 400 din. Tudi premoga ne moremo dobiti toliko, kot bi ga potrebovali. Naročniki po veliki večini dobivajo toliko kuriva, kot ga zahtevajo, izjemoma ne moremo komu tako hitro ustrediti, kot to želi. Tudi mi smo odvisni od naših dobaviteljev.

Podjetje Prehrana pa je odgovorilo:

Na zalogi imamo živil stalno za dobo okoli 6 tednov. V času madžarskih dogodkov je bilo nekaj več nakupov živil, ko pa so potrošniki opazili, da je dovolj blaga, so z nakupi takoj prenehali. Naše podjetje se trudi, da zadosti zahtevam potrošnikov. Res pa je, da Trzinčani manufakture raje kupujejo v Kranju ali Ljubljani. V primeri z drugimi industrijskimi središči je Trzin prav dobro oskrbovan. Letos smo preuredili eno našo poslovalnico, za prihodnje leto pa nameravamo odpreti dve novi trgovini, če bomo dobili ustrezne lokale.

VPRAŠALI SMO

še mesarijo in pekarijo v Trzinu podobne stvari kot trgovino in gostinstvo.

ODGOVORILI SO NAM:

Pekarija Trzin pravi, da ima na zalogi moke za en mesec, imajo pa težave s tem, da je vsaka pošiljka moke drugačna. Pretežno dobivajo moko od podjetja Klasje iz Kranja, manj kot polovico moke pa jim dobavlja Mlinsko podjetje v Retnjah. Blaga je vedno dovolj. Gradnja nove pekarije je že razpisana in bo z njo rešeno vprašanje pomanjkanje kruha. Da ljudje čakajo na kruh v »kacaah«, je vzrok samo v lokalu, ki je mnogo premajhen in tudi sama pekarija nima zadostne zmogljivosti. Nova pekarija bo šestkrat večja od dosedanje.

Mesarija Trzin pa pojasnjuje, da ima zaloge vedno za 2 tedna. Ima težave za dobavo živine, ker primanjkuje vagonov. Goveje živino uvažajo s Štajerske, prašiče pa iz Hrvaške, komaj eno petino potreb se krije iz dobav domačega trga v okraju. V podjetju so bile letos izvršene izboljšave v poslovalnicah, ki jih je odredila sanitarna inšpekcija. Oskrba Trzinčanov z mesom in mesnimi izdelki je dobra in so cene pri našem podjetju povprečno za 20 din pri 1 kg nižje, kot v drugih krajih LRS.

Roditeljski sestanek na industrijski šoli

V nedeljo, 9. decembra 1956, je bil sestanek strokovnega učiteljsstva s starši učencev in učenek letos ustanovljene čevljarške industrijske šole tržiškega 1. b razreda.

Sestanek je vodil direktor šole tov. Anton Belihar, ki je uvodoma pozdravil navzoče predavatelje, starše in tov. Jagodica kot zastopnika tovarne obutve »Peko«, nato pa spregovoril nekaj misli o pomenu sestankov s starši.

Industrijska čevljarška šola vzgaja mladino za bodoči poklic. Da bosta vzgojni in učni uspeh zjamčena, je nujno potreben stik s starši, tesnejša povezava med šolo in domom in s praktično šolsko delavnico oziroma obratom. Treba je medsebojnega spoštovanja in zaupanja. Vzgojni činitelji, kakor so dom, cesta, kino, organizacije, lahko dobro ali

slabo vplivajo na doraščajočo mladino, ki ima že svoje zahteve. Mladino moramo s pametno in odkrito besedo pridobiti tako doma kakor v šoli. Naša industrijska čevljarška šola je prva in edina v Sloveniji, kjer se po zato izbranem učnem načrtu naša mladina uči in pripravlja za sposoben industrijski kader.

Starši so z zanimanjem sledili besedam tov. direktorja šole. Nato je tovarišica razredničarka Vera Slaparjeva prikazala dosežani uspeh v šoli za vsakega učenca ali učenko posebej, vodja praktične delavnice tov. Andrej Breška pa je govoril o uspehih praktičnega dela. Učni uspehi so z ozirom na predizobrazbo učencev tržiškega 1. b razreda v splošnem zadovoljivi.

Zatem je tov. Jagodica spregovoril o potrebi podpiranja učencev pri njihovem stremjenju za napredkom. Učenci imajo pred seboj bodočnost, vsakemu je odprta pot, da po triletnem šolanju in nadaljnjem izobraževanju postane mojster itd. Odlične risarje bo čevljarška industrija rabila kot modelarje, najboljše matematike za kalkularke in podobno. Mladina še nikoli ni imela take možnosti, kot jo ima danes, zato naj se vztrajno uči in sledi naukom in zgledu svojih predavateljev.

Istotako je tudi tov. Breško priporočal staršem tesnejše sodelovanje s šolsko delavnico in predavatelji, ki so pripravljani vsak čas svetovati oziroma poročati staršem o uspehih učencev.

Nato je bil stavljen predlog, da bi izvolili v šolski odbor 2 do 6 ljudi, ki jih naj bi imenovala tovarna »Peko«, poleg tega pa še zastopnika staršev. Kot zastopnik staršev je bil soglasno izvoljen v odbor tov. Jakob Kopic, čevljar v tovarni »Peko«, obrat št. 2, stanujoč v Trzinu, Proletarska 14.

Andrej Tišler

Mira Hiršl:

Naš otrok je živčen

(Nadaljevanje)

Če bi hoteli prav na kratko označiti histeričnega človeka, bi lahko rekli, da je to človek, na katerega ne vplivajo samo ljudje v njegovi okolici, temveč še bolj to, kar si sam domašlja. Ob sami bojazni, da bi bil bolan, postane že bolan. Nehisteričen človek se skuša izogniti težavam v življenju zavestno in premišljeno po določeni poti, ki bo uspešna, histeričen človek pa si iz težkoč pomaga z napadi in boleznijo. Kdor živi s histeričnim otrokom in mu skuša pomagati, mora predvsem razumeti, da si tak otrok nekaj domišlja in se tega ne zaveda. Takega otroka navadno razumemo doma, v šoli in na cesti pa vzbujajo pozornost, saj hoče postati središče vsega.

Največkrat sta tudi oče ali mati ali pa oba histerična, zato bi bilo najbolje, da bi otroka poslali v drugo okolje.

Kako najbolje ravnamo s takim otrokom? Prva metoda pravi, naj se za otroka ne zmenimo, če hoče biti »o an«, druga pa nas uči, naj ga kar nenehno presenečimo z odločnimi ukazi, pa ne bo imel niti časa biti bolan, n. pr. »Vstani!«, »Poglej v oči!«, »Ne kašljaj!« itd. Vendar moramo pri tem zelo paziti, odnosno kdo mu kaj zapove. Če ukazi niso izrečeni pravilno in o pravem času, morajo v otroku zbuditi le trmo. Otrok se čuti varan, zavřen in izdan, saj brez toplih besed ne moremo vzgojiti niti normalnega, kaj šele histeričnega otroka.

Včasih pomaga otroku tudi dozdevno zdravljenje, n. pr. zdravnik izpere otroku uho z navadno vodo, češ, da se je bobnič zlepil in nenadoma otrok dobro sliši. Otrokom, ki histerično kašljajo, ponudimo zelo grenak čaj, pa bodo nehali kašljati. Seveda s tem otroka spet prevaramo in mu bo to v dobi spolnega dozorevanja morda hudo škodilo, ko ne bo lahko prenesel življenjske borbe.

Najbolje pač je, da se pri vzgoji histeričnega otroka ravnamo po gestu, kar pomaga je zanj dobro.

V vzgojni dobrem okolju bomo napravili več brez ukazovanja in ter z ljubeznivostjo. (Nadaljevanje)

Š P O R T

Krožne motodirke za Dan republike

Kot vsako leto tako je tudi letos izvedlo AMD v Trzinu v počastitev Dneva republike krožne cestne dirke. Ze zgodaj popoldne se je ob progi zbralo veliko število občinstva, da bi si ogledalo to zanimivo prireditev in ostre borbe tekmovalcev za prva mesta. Tudi v pisarni AMD je bil zelo živahno, saj take dirke zahtevajo dobro pripravo in skrbno izvedbo, da v redu potekajo in da na kakih nesreč. Malo pred 14. uro so se na tribuni na Trgu svobode zbrali časomerilci in sodniki, na dvorišču občinske hiše pa so ropotali stroji, ki so jih tekmovalci zadnjič preizkusili. Takoj potem, ko je direktor prireditve, šali. Jurjevčič, z rdečo zastavico zapri cesto, je štarter tov. Kravcar dal znak za štart prvemu tekmovalcu na Mopedih. Borbe v tej kategoriji so bile zanimive, saj je nastopilo tudi veliko število »mopedistov«, ki jih je v Trzinu kar precej. Po treh krogih vožnje je imel najboljši čas Slavko Stepančič: 3 min. 38 1/5 sek. in je s tem dosegel prvo mesto v tej kategoriji. Za njim sta se uvrstila Pepi Goričan s časom 2 minute 52 2/5 sek. in Anica Perko, ki je bila zelo borbeno in je prevozila tri kroge v času 4 min. 8 sek.

V kategoriji 125 ccm je Rajko Cankar s časom 3 min. 45 sek. zasedel prvo mesto. Na drugo mesto se je plasiral Janez Ziblar. Dosegel je čas 3 min. 54 2/5 sek. Tretji pa je bil s časom 4 min. 17 3/5 sek. Janko Rozman.

V naslednji kategoriji 200 ccm so morali tekmovalci prevoziti 4 kroge. Najhitreje in sicer v času 4 min. 26 3/5 sek. je progo štirikrat prevozil Ivan Podrekar. Le dve sekundi slabši čas je dosegel Janko Rozman in zasedel drugo mesto. Na tretje mesto pa se je

uvrstil Branko Klemenčič s časom 4 minute 39 sek.

Za nastop v kategoriji 250 ccm je bilo veliko zanimanje. Prevozniki je bilo treba 5 krogov. Borba med Goltesom in Ruparjem je bila izredno zanimiva in ostra. Rupar je Goltesu vztrajno sledil, dokler ni padel in s tem izgubil izgleda za dober plasma. Oba sta lepo in precej drzno vozila. Omenimo naj tudi lepo in hitro vožnjo Dežmana, ki je zasedel drugo mesto. Tudi ostali so lepo in borbeno vozili. Rezultati te kategorije so sledeči: Dušan Goltes 5 min. 3/5 sek.; 2. Franc Dežman 5 min. 11 1/5 sek.; 3. Janko Rozman 5 min. 26 2/5 sek.

Tudi v naslednji kategoriji 350 ccm so morali tekmovalci prevoziti pet krogov. Prvi je bil Frido Perko s časom 5 min. 2 1/5 sek., za katerega je bilo pričakovati dober plasma, saj je zelo lepo in hitro vozil. Drugi je bil Vili Ulčnik, 5 min. 26 2/5 sek., tretji pa Ahačič 5 min. 58 sek.

Na startu so sedile prikolice. Za njimi pa bi morali štartati še tekmovalci v kategoriji 500 ccm. V obeh kategorijah je bilo pričakovati zanimivih voženj in borb med posameznimi tekmovalci. Vreme pa se je poslabšalo, cesta je postala »masna«, zato je obstajala nevarnost nesreč. Vodstvo prireditve se je zato odločilo, da prekine nadaljnje tekmovanje. Tako letošnja prireditev ni bila v celoti izvedena. Zal nismo videli voženj prikolic in motorjev v kategoriji 500 ccm. Navzlic temu pa lahko trdimo, da je prireditev zelo uspela in da smo z njo dostojno proslavili naš praznik, Dan republike.

MeKo

OBČNI ZBOR TRŽIŠKIH KEGLJAČEV

Tovarna kos in srpov — K. Šparovec in A. Lukanc prvaka —

Po izvedbi moštvenega tekmovanja sindikalnih podružnic, kjer je zmagalo moštvo Tovarne kos in srpov pred moštvom Bcobažne predilnice in tkalnice, tovarne »Peko« ter pred invalidi, so kegljači uspešno izvedli tudi posamezno prvenstvo za prvaka kluba med moškimi in ženskami.

Pri članih je Kristl Šparovec v 300 lučajih mešano podrl 1118 kegljev in dosegel naslov prvaka kluba za leto 1956-57. Drugi je bil Blaž Ropret s 1111 keglji, tretji Ivan Lukanc s 1100 podrtimi keglji, četrti Fran Rokret s 1098 keglji, peti pa Franc Jakopin s 1077 podrtimi keglji itd. Med ženskami pa je zmagala Anica Lukanc, ki je v 150 lučajih mešano »zbila« 332 kegljev pred Olgo Erženovo s 322 keglji.

S temi šport in organizacijskimi uspehi so se trziški kegljači podali na občni zbor. »Rdeča soba« v hotelu »Pošta« je bila prenapolnjena. Poročila so pokazala, da je to

športni klub, ki ima pravilne smernice dela, žal pa nima ugodnih pogojev zanj, kajti kegljišče še vedno ne ustreza predpisom, posebno ne zdravstvenim. V letošnjem letu so imeli več tekmovanj tudi v Kranju, na Bledu, Jesenicah, Kamniku in drugod. Vsa tekmovanja so v športnem pogledu dosegla lep uspeh, toda v finančnem pogledu so zahtevala velike izdatke. V tekmovanju štirih goranjskih klubov na Bledu se je plasiral na II. mesto (Kranjska gora, Trzin, Bled, Radovljica). Klub zahteva več finančne pomoči, posebno še, ker je treba nabaviti drese in copate. Največji problem pa je seveda popravo kegljišča. Vsekakor je pravilno, da se ta klub bolj podpre, saj nastopa in se izživlja v njihovih vrstah okoli 100 Trzinčanov ter imajo kar pet moštev: dve članski, mladinsko, žensko in »Abrahame«. Posebno razveseljivo pa je, da je to eden izmed redkih klubov, v katerih se izživlja tudi ženski spol.

VOZNIŠKA DOVOLJENJA — PODALJŠEVANJE

Tajništvo za notranje zadeve v Kranju opozarja na redno podaljševanje voznških dovoljenj za šoferje-amaterje. — Zatö prosi Avto-moto društvo v Trzinu vse prizadete, da nemudoma oddajo voznške izkaznice, v katerih veljavnost poteče z 31. XII. 1956, v društveni pisarni AMD ali v knjigarni. Poneje bo moral vsak sam poskrbeti za podaljšanje dovoljenja.

AMD - Trzin

POSREDOVANJA

Usnjeno rjavo rokavico sem izgubil na poti od avtobusne postaje do stanovanjskih hiš na Cankarjevi cesti. Najditelj naj jo odda proti nagradi v pisarni Turističnega društva.

PREKLIC

Podpisana preklicujem, kar sem neresničenega govorila o Hermini Kogoj s Slapu. —
Valentina Kalan, Hudi graben pri Trzinu.

IZVIREN TRŽIŠKI HUMOR

Miha (v nekem gostinskem lokalu): Natakarica, črno kavo, prosim!

Miha kave ne dobi, ker ga menda natakarcica ni slišala.

Miha: Ze tri dni sem nasekan, tule se bom pa streznil, ko toliko časa čakam na kavo!

☆

On: Slabo se počutim. Če bom umrl, boš imela samo sitnosti, ker boš morala iti za pogrebom in še venec mi boš morala kupiti.

Ona (nežno): Ljubček, tega pa ne boš doživel!

☆

Profesor: Pozdravljeni! Še pred nedavnim ste bili moj učenec, sedaj ste pa že direktor velikega podjetja.

Direktor podjetja: Samo vam, tovariš profesor, se moram zahvaliti za vse, kar sem dosegel, in za vse svoje znanje!

Profesor (skromno): Oh, taka malenkost!

NAMIZNOTENIŠKI TURNIR V KRIZAH

V nedeljo, dne 16. decembra, je NTS v Križah priredila turnir. Turnirja so se udeležili igralci iz Trziča, Golnika, Kovorja in Križani. Tekmovali so člani posamezno, mladinci posamezno, pionirji posamezno in članice posamezno. Člani, članice, mladinci in pionirji so vsi tekmovali tudi ekipno.

Med člani je zmagal Jakopin iz Trziča, ki je v finalnem tekmovanju premagal Borštara (Križe) 3:2 in Megliča (Trzin) 3:0. Jakopin je ponovno dokazal, da je tudi najboljši mladinec v okolici Trziča. Najboljši med pionirji je bil Boncelj (Kovor), ki je v finalu premagal zelo dobrega Terana iz Trziča z 2:0. Najboljše članice so pravtako iz Kovorja. Prvo mesto med članicami je zanesljivo osvojila Aljančičeva. V ekipnem tekmovanju je članska ekipa iz Križev v postavi Strniša, Borštar, Zaplotnik premagala ekipo »Partizana« iz Trziča v postavi Jakopin, Pančur, Meglič z rezultatom 5:3 in tako osvojila prvo mesto. Pri ekipnem tekmovanju mladincev so Trzinčani zopet dokazali, da so najboljši v trziški okolici. Premagali so ekipe iz Križev, Kovorja in ekipo z Golnika. Pionirska ekipa iz Trziča je v hudi konkurenci golniških in kriških pionirjev zasedla prvo mesto. Zdaleka najboljša je bila ekipa članic iz Kovorja, ki je za lahko premagala ekipo iz Križev in Golnika.

Organizacija turnirja je bila kljub težavam, ki jih ima NTS v Križah glede finančnih sredstev, dobra. Saj je tekmovalo 53 tekmovalcev in je turnir v splošnem uspel. Takih množičnih tekmovanj si v Križah še želimo.

B. F.

Rajstva - smeti - poroke

Rodile so: Bukovnik Ana, normirka iz Trziča, Virje 1 — dečka; Hočevar Ana, tovarniška delavka iz Trziča, Bečanova 14 — deklko; Štrukelj Elizabeta, tovarniška delavka iz Trziča, Trg svobode 28 — dečka; Hudorovič Marija, gospodinja iz Jelendola — dečka. — Čestitamo!

Poročeni: Peternelj Ivan, mesarski mojster iz Trziča, in Rovjak roj. Ustnik Marjeta, invalid. upokojenka iz Ljubljane; Ropret Marijan — Jožef, tkalski podmojster s Slapu, in Deberlet Stefanija, tkalka iz Trziča. — Mnogo sreče!

Umrli: Sumi Antonija — Marija, upokojenka iz Trziča, Virje 1, stara 84 let; Marek Leopoldina, druž. upokojenka iz Trziča, Koroška cesta 14, stara 71 let; Koren Ivan, upokojenec iz Trziča, Koroška cesta 56, star 72 let; Škrjanec Franc, krojač iz Seničnega 7, star 58 let; Mali Jožef, kmet iz Podlube-lja 62, star 70 let. — Svojcem naše sožalje!

ZAHVALA

Ob veliki izgubi naše drage žene, mame, babice, sestre in tašče

FRANČIŠKE JURJEVIČ roj. JAZBEC se najtopleje zahvaljuje vsem, ki so z nami sočustvovali in jo spremlili na njeni zadnji poti. Nadalje se zahvaljuje vsem darovalcem vencev in cvetja, kakor tudi godbi in pevcem za ganljive žalostinke.

Globoko žalujoče družine
Jurjevčič, Kekalj in Rozman

• • Kino • •

1.—2. januarja: angleški film »Razdvojeno srce«.

3. januarja: ameriški film »Steklena menažerija«.

5.—7. januarja: ameriški film »Fant iz Oklahome«.

8.—9. januarja: mehiški film »Poslednja želja«.

10.—11. januarja: ameriški pustolovski film »V soteskah Kolorada«.

12.—14. januarja: ameriški film »Ne bodo mi verjeli«.

15.—16. januarja: ameriška barv. risanka »Naši zvesti prijatelji«.

17.—18. januarja: jugoslovan. film »Obleganje«.

19.—21. januarja: ameriški barvni film »Gola džungla«.

22.—23. januarja: avstrijski film »Zdaj smo pa tam«.

ANTON GOLOB pečar Tržič	»PREMA« FRANČIŠKA MANDIČ čevljarstvo — Tržič	»TOBAK« Tržič	Gostilna FRANCKA BABIČ Tržič
IGNAC JEŠE čevljarstvo Tržič	LJUBOMIR MILOSAVLJEVIČ čevljarstvo Tržič	STANKO DOVŽAN žaga — Tržič	Gostilna »GASPERIN« Tržič
GRETA BORDAR izdelovanje copat Bistrica pri Tržiču	FRANC BOHINC čevljarstvo Tržič	FRANC STRITIH drž. tesarski mojster Tržič	KNJIGARNA Tržič
Kleparstvo in vodno inštalaterstvo Tržič		Kmetijska zadruga Križe	
Mesarsko podjetje Tržič		Kmetijska zadruga Podljubelj	
TRGOVSKO PODJETJE „PRESKRBA“ Tržič		Kmetijska zadruga Katarina	
GRADBENO PODJETJE TRŽIČ		„Vina“ K R A N J	
GOZDNO GOZDARSTVO K R A N J z gozdnimi obrati: Tržič, Škofja Loka, Kokra, Kranj		<i>Trgovska zbornica</i> K R A N J	
Elektrotehnično podjetje K r a n j		TRGOVSKO PODJETJE „Sadje“ - Kranj	

*Srečno in uspehov polno novo leto
žele občanom tržiške občine:*

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR OBČINE TRŽIČ

Občinski odbor SZDL

Občinski komite ZKS

Občinski odbor ZBNOV

Občinski komite LMS

Bombažna predilnica in tkalnica

T R Ž I Č

Tovarna lepenke
Slap pri Tržiču

Zdravstveni dom v TRŽIČU

MESTNA LEKARNA v TRŽIČU

Reševalna postaja v TRŽIČU

Tovarna kos in srpov
T R Ž I Č

Tovarna finega pokištva
TRŽIČ

TRGOVSKO PODJETJE

TRŽIČ

REMONT

T r ž i č

Tovarna obutve

Peko

TRŽIČ

MEDZADRUŽNI LESNI KOMBINAT

„Jelavica“

ŠKOFJA LOKA - TRATA

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

„Gorenje“

RADOVLJICA

Tovarna športnega orodja

„ELAN“

BEGUNJE na Gorenjskem

Splošno gradbeno podjetje

Standard

T O L M I N

Turistična zveza Slovenije

Ljubljana

SAP — TURISTBIRO LJUBLJANA

LJUBLJANA—KRANJ—TRŽIČ

Ljubljana	odhod	6.00	8.20	11.00	11.45	13.00	13.30	17.00	18.00	19.00	20.00	
Medvode	↓	6.20	8.50	11.20	12.05	13.20	13.50	17.20	18.20	19.20	20.20	
Kranj	↓	6.40	9.10	11.40	12.25	13.40	14.10	17.40	18.40	19.40	20.40	
Tržič	prihod	7.10	9.40	12.10	12.55	14.10	14.40	18.10	19.10	20.10	21.10	
Tržič	odhod	5.10	6.15	7.15	8.00	9.00	10.15*	13.00	13.30	14.30	16.30	18.30
Kranj	↓	5.45	6.50	7.50	8.35	9.35	10.50	13.35	14.05	15.05	17.05	19.05
Medvode	↓	6.00	7.05	8.05	8.50	9.50	11.05	13.50	14.20	15.20	17.20	19.20
Ljubljana	prihod	6.20	7.25	8.25	9.10	10.10	11.25	14.10	14.40	15.40	17.40	19.40
Obratuje ob delavnikih												
1	1	1	1	1	2		1	1	1	1	1	2
7.00	11.00	15.00	19.00	23.00	23.30	Ljubljana	8.20	10.10	14.10	18.40	20.40	20.40
7.20	11.20	15.20	19.20	23.20	23.50	Medvode	8.10	9.50	13.50	18.20	20.20	20.20
7.40	11.40	15.40	19.40	23.40	0.10	Kranj	7.55	9.35	13.35	18.05	20.05	20.05
8.00	12.00	16.00	20.00	24.00	0.30	Kržiče	7.30	9.10	13.10	17.40	19.40	19.40
8.10	12.10	16.10	20.10	0.10	0.40	Tržič	7.20	9.00	13.00	17.30	19.30	19.30

1 Obratuje ob nedeljah in državnih praznikih, 2 obratuje ob sobotah.

Priključki: v Ljubljani na avtobus za Koper in na vlake Maribor—Zagreb.